

73-9

¶ Secundo probat Rhetoricā nō solum esse artem, sed, omninē, quae
lib. I. fuerunt aliquot pulcherrimae. Prima pars argumen-
tandi patet, quia si ars est illa quae dat modum, & præcepta faci-
entem aliquem ex ordine regere. Rhetoricae accurate traditi-
onem, demonstrat ad orationem horrandam, & illustrandam, utroque est ars.
Secunda pars ita probatur, quia si pulchritudo artis ut Plato docet
apud similitudinem finis officii sumitur, quod officium finis est, qui
est finis, officium pariter comparatur, et Socrates interrogatur
aliquot quod esset in natura pulcherrimum, non in consuetudine respondit eloquen-
tia nihil, ego est officium, & finis, quae ex mente Victoris
illiusque, & probat debet hominum Rhetoricae est ars, & omninē,
quae lib. I. fuerunt aliquot pulcherrima. —

Sci. div. infusae. Aliquis datur artis de fin. tunc sic primy ab-
strahit auctoritate de summy, et sic gumenty, q^o illa duntaxat de-
bet aut repellari. Itaq^{ue} ad abstr. recte, n^o q^o faciendy regula, me-
tus q^o p^ovidet, et sic quicq^{ue} id requirit v^o modo finy, sed ante
Rationisq^{ue} artis ad res natura. p^ou^o t^ou^o h^ou^o n^oq^{ue}, t^ou^o v^o R^o p^oq^{ue} -

Suadendy n' e' offitij, sed sine Rhetorice

Hic argumenta respondens, minus arctis duplices ee s'nt alij in-
trinsecy, alij extrinsecy e' sine p'p'rio, & sic concludit q' iustis-
ficio artis, alius qui e' sine extrinsecy ordinat, e' ad q'q' velut ad-
p'rio, & p'ncipal' e', q'q' supposito ad argumenta s'nt sic res ambicio-
sile e' sine negy, & solum ad q'q' tam in tem'o art' s'ic q'q' artis ne-
cepta dirigunt concedo p'p'rio, ille e' sine, qui consistit in fine ope-
ri facienda, & in e'usd' p'fessione. nego assumptione, q'q' d'lo ad as-
sumptione dicimus bene dicere de s'nt in modis p'p'riis, & min' p'nci-
pales R' q'q' incidentes ey e'usd' offitij, & q'q' minime de s'nt q'q'
s'nt vero extrinsecy remoy, & p'ncipales s'nt p'p'riis p'p'riis q'q' u-
guit, secundus, & p'p'rius, q'q' consistit in p'p'ria t'ore audientiy
aq'q' voluntate dicenda, ut in capite sequenti declarabimus

Cap. 4 de fine Rhetorice, & q'q' ille s'nt v.

Quam multa auctorit' ut in capite precedente videns offitij Rhe-
torice sine confundunt, nos vero, qui se omni de vno quoq' agimus
p'p'rio de offitio egimus, de fine n'c Deo adhibente detrahimus, si-
nus igit' R' ad q'q' argumentoy q'q' nationis p'p'riis, argumentandi
modis, refutandi genera, ornati, p'p'rio, figuray, & q'q' p'p'ria
ultas ordinat e' p'p'ria dea d'ctione

Ut sentet loquentis p'p'riis dea Quintilianus, qui d' lo 2. in-
structione oratoris ait, s'nt monitori ee benedicta, v' offitij in mi-
to ey sine confundit, sed p'p'riis secundo quari potest nostra senten-
tia ex Aristotele libro 2. p'p'riis textu v'p'p'riis nono v'p'p'riis
sine e' cuius gratia aliq' s'nt. Sed numq'q' in oratione facienda
dicendi gratia s'nt, id e' q'q' p'p'riis suadendi causa mouet orator ego sine
R' n' e' bene dicere, sed p'p'riis d'ctione, assumptione p'p'riis, q'q' e' fi-
ni, cuius gratia aliq' s'nt, qui e' p'p'riis in intentione, e' p'p'riis in ex-
cutione operis, sed q'q' p'p'riis, nationis animus ad facienda oratione mouet,
e' audientis p'p'riis, & q'q' v'p'p'riis in intentione s'nt s'nt q'q' R' s'nt
n' e' d' lo te agnoscit ad p'p'riis suadendi causa mouet d'ctione

Sed d' lo d' lo a s'nt q'q' p'p'riis. De p'p'riis in s'nt s'nt
ita orator s'nt, q'q' intentione nationis, & q'q' p'p'riis, & p'p'riis
missionis conuictis, qui q'q' s'nt in s'nt s'nt q'q' p'p'riis

5
Bilitate, Quod si non sit, ergo, quod alio modo, in animi ratione, et in ratione
et dicendus. Re finis prima propositio, quare potest ex auctoritate. Dicitur, dicitur.

Segnius intant animos de m'ra p'auy.

Quamque si otulis subitula p'at' h'g, e'que.

Ubi potius persuasione n'z otuloz, sonus, qu' in rebus concedi, ego, e' per-
suasione potius conuenit rebus, p' se motu n'z, qu' Re p'ceptis. Tandem
Dicendy e' Re finis n' de persuasione d'ic' h'ra, e' potentius, e' efficacius, finis
hic ponit ab alijs rebus, haberi.

Fluit argumento rei, andet e' verum, q' Orator ait, e' q' f'g, e'
e' validius, sentu ad d'ic' h'or, p'p' h'or, moueat, qu' animi abelo-
quentia n'. Hoc inde colligit, alijs d'ic' h'or, e' q' Re finis n' de quo-
modo e' q' p'auas sed p'auas d'ic' h'or, q' alij rebus, ap'ctis, i'v'it'g-
t'g, sentu, h'ic, h'ic, e' v'it'at'g, ad d'ic' h'or, negat, qu' conuenit, e'
n' ad arguendi form'g, sic eni' u' p'auas d'ic' h'or, alij rebus, p'auas d'ic' h'or,
d'ic' h'or, e' d'ic' h'or, e' d'ic' h'or, e' d'ic' h'or, e' d'ic' h'or, e' d'ic' h'or, e' d'ic' h'or,
n' ad arguendi form'g, sic eni' u' p'auas d'ic' h'or, alij rebus, p'auas d'ic' h'or,
d'ic' h'or, e' d'ic' h'or, e' d'ic' h'or, e' d'ic' h'or, e' d'ic' h'or, e' d'ic' h'or, e' d'ic' h'or,

Cap. s. de materia Rhetoricæ et quæ illa sit v

Potest h'ic e' finis Re finis, sequit' d'ic' h'or, n' a' s'ic, qu' u'it'at'g, qu' h'ic u'it'at'g,
n' a' s'ic, e' mult' p' h'ic, e' alij rebus, e' p'p' h'or, e' p'p' h'or, e' p'p' h'or, e' p'p' h'or,
e' p'p' h'or, e' p'p' h'or, e' p'p' h'or, e' p'p' h'or, e' p'p' h'or, e' p'p' h'or, e' p'p' h'or,
e' p'p' h'or, e' p'p' h'or, e' p'p' h'or, e' p'p' h'or, e' p'p' h'or, e' p'p' h'or, e' p'p' h'or,
e' p'p' h'or, e' p'p' h'or, e' p'p' h'or, e' p'p' h'or, e' p'p' h'or, e' p'p' h'or, e' p'p' h'or,
e' p'p' h'or, e' p'p' h'or, e' p'p' h'or, e' p'p' h'or, e' p'p' h'or, e' p'p' h'or, e' p'p' h'or,
e' p'p' h'or, e' p'p' h'or, e' p'p' h'or, e' p'p' h'or, e' p'p' h'or, e' p'p' h'or, e' p'p' h'or,

Sed h'ic d'ic' h'or, n' a' s'ic, e' mult' p' h'ic, e' alij rebus, e' p'p' h'or, e' p'p' h'or,
e' p'p' h'or, e' p'p' h'or, e' p'p' h'or, e' p'p' h'or, e' p'p' h'or, e' p'p' h'or, e' p'p' h'or,
e' p'p' h'or, e' p'p' h'or, e' p'p' h'or, e' p'p' h'or, e' p'p' h'or, e' p'p' h'or, e' p'p' h'or,
e' p'p' h'or, e' p'p' h'or, e' p'p' h'or, e' p'p' h'or, e' p'p' h'or, e' p'p' h'or, e' p'p' h'or,
e' p'p' h'or, e' p'p' h'or, e' p'p' h'or, e' p'p' h'or, e' p'p' h'or, e' p'p' h'or, e' p'p' h'or,
e' p'p' h'or, e' p'p' h'or, e' p'p' h'or, e' p'p' h'or, e' p'p' h'or, e' p'p' h'or, e' p'p' h'or,
e' p'p' h'or, e' p'p' h'or, e' p'p' h'or, e' p'p' h'or, e' p'p' h'or, e' p'p' h'or, e' p'p' h'or,

Fluit d'ic' h'or, n' a' s'ic, e' mult' p' h'ic, e' alij rebus, e' p'p' h'or, e' p'p' h'or,

Tas pponi, & negando interduci magis R^e n^o semper appellari questionem. magis
liber alio q^{uo}to mai^{or} dubitatione posita magis aliquis ratio tractata hoc aliquo co-
acti & de contingit, & nobis ita pponit difficultat, ac si doctori ante illud trac-
tationem de illius dignitate, & excellentia nulla p^{re}cederet dubitatio, quae quidem
quasi sermone, ratione in animo exilis, ut ita illi doctori est fieri, & ornatus
apparet dy argumenta rationis sententia, & sententia p^{re}cedens ad magis quatio-
nem subleuius, & pulchrius, acumbrat, quae si notitia prout dubitatio-
nem 13 eandem laudib^{us} excellere

Cap. sextum de questione, & quotuplex illa sit. v

Rhetoric magis capite p^{re}cedenti questionem ed docui mus q^{uo}d ergo q^{uo}d questio, & cotu-
plex sit in hoc p^{re}sentis explicabimus est q^{uo}d questio ut doctori ed ed dubita-
bile p^{ro}positio. Sed alibi alibi quot sunt questionum genera intelligemus, Tullius
enim libro 2° institutiois oratoriae duo genera questionum statuit alterum infinitum, q^{uo}d
finitum dicitur vocant, Cicero vero p^{ro}positum, & in salutationem p^{ro}cedat finitum al-
terum determinatum, ac certum q^{uo}d q^{uo}d est iⁿ potest, Latini cumq^{ue} & contrarius sig^{na} Vocant
munda p^{ro}positum q^{uo}d non nisi, utriusque adu^{er}biu^m 13 duob^{us}, & ante p^{ro}positum oratori afficiunt
causa ista non nisi nonant, 2^a p^{ro}positum, aut ligatum, & p^{ro}positum & locum, & p^{ro}positum
causae ut facit confirmat in stratis utantur

Qui infinitum vocat Cicero illud q^{uo}d nullu^m est magis p^{ro}positum, nisi temporibus,
circa clary, & in quo generaliter alibi p^{ro}sentem nunti tractand^{um} q^{uo}d ut si p^{ro}cedit
aliqui, an magis, argu^{er} Latini, ad m^{en}stranda id ex p^{re}cedenda ne sed vult, q^{uo}d
h^{ic} l. illa in p^{ro}positum argnet. Et ita vero finitum bellu^m illu^m in quo pecu-
liariter alibi & q^{uo}d sentit p^{ro}positu^m locu^m, temporibus, qui magis est inq^{ui}rit, ac de p^{ro}positu^m
ut si q^{uo}d aut l. illu^m Philo^sophu^m n^{on} bene valent^{es}, Domus temp^{or}e, quae ueniat,
& esthercere Lam sua Cicero exilio fuisse alibi affligit

Questio finita transit ad infinitum aliquid ad alii circumstanti^{as}
nempe personam locu^m, seu temporibus, q^{uo}d quasi finitum, continetur in finita vi-
ro talib^{us}, alibi circumstanti^{as} quarant^{es} n^{on} habebat reducit ad infinitum q^{uo}d
p^{ro}positu^m an nobis illas imperator n^{on} p^{ro}positu^m, quae conditio sub illor^{um} animos
locu^m subijciat, est questio finita, cui si ad alii particulari regi^{um} adu^{er}biu^m uen-
men, ut Alexander, Philo^sophu^m, & illu^m p^{ro}positu^m finitum dicitur
13 adu^{er}biu^m est & Cicero si q^{uo}d an p^{ro}positu^m finitum p^{ro}positu^m finitum
est questio finita ad infinitum p^{ro}positu^m finitum p^{ro}positu^m finitum
circumstanti^{as} finitum, ut l. illu^m p^{ro}positu^m finitum p^{ro}positu^m finitum
Cicero circumstanti^{as} q^{uo}d adu^{er}biu^m finitum p^{ro}positu^m finitum

Rhetorica partes assignat, inventionem, dispositionem, elocutionem, memoriam, et pronun-
tiationem. prius enim in una qua que re, agenda, tractanda, abominanda et inveni-
re q^d debeat, deinde q^d in tractandis dictionibus dispositis, et figuratis memorie manda-
re, et ex eorum de hisque rursus tractare, et actione pronuntiare.

Sed ut melius patet, et pariter explicet aduerso cuiuslibet de parti-
tionem communem ab alijs traditis hanc esse: In uentio est cogitatio reru bella-
ry, aut ferendi militu, q^{uod} quid sit q^{uod} qua bella reru. Dispositio est reru in uento-
ry in his d^{istinctio} d^{istinctio}. Elocutio est idonorum uerboru, et intentionem ad inueni-
re accommodatio, memoria est firma ratio ne p^{er} hanc, pronuntiatio est ex reru, et
uerboru dignitate conseruari, et uoce moderatio.

Sed dicit aliqui in se tantu quinque, sed plures. R^e partes, et om-
nes illas l^{ib}u optimo sue ponendi iudicij, q^{uod} illa est pars p^{ri}ncipalis, et p^{ri}ncipalis
sine qua opus aliquod ad finem uelque conduci n^{on} potest, ad hanc iudicio est
alijs. R^e p^{ri}ncipalis ad hanc n^{on} potest. Oratio perfecta fieri ego iudicij
int^{er} alijs est Rhetorica partes memora^{re} n^{on} debet, et confirmat aucto-
ritate Cicero n^{on} qui p^{ri}mo de oratore ad inuenire, et iudicare q^{uod} d^{istinctio} mag-
na illa sit, ego ex sententia Tully iudicij int^{er} Rhetorica partes es-
sari debet, et sic n^{on} erant quinque, sed sex.

Hinc argum^{en}to res p^{er}sonem d^{istinctio} p^{er}positionem, n^{on} aliud est
necessariu, ut pars, aliud est de necessariu, ut conditio, et utroque modo est
vera p^{er}positio, n^{on} necessaria aliqua pars p^{ri}ncipalis, it^{er} aliqua n^{on} q^{uod} p^{ri}-
ncipalis sine aliqua condicione sine qua n^{on} p^{er} hanc p^{ri}ncipalis, p^{er} hanc ad aucto-
ritatem sic respondet d^{istinctio}, sine iudicio n^{on} p^{er} hanc p^{ri}ncipalis, p^{er} hanc aucto-
ritatem sine parte p^{ri}ncipalis, et d^{istinctio} n^{on} p^{er} hanc p^{ri}ncipalis, tamq^{uam} sine condicione, si res
n^{on} condat, n^{on} iudicij ita est in omni^{bus} R^e partib^{us} inuicib^{us}, ut nullum
illo p^{er} hanc in uenire.

Sed p^{er} hanc magis uerum auctoritate Cicero n^{on}, q^{uod} est intelligenda
de iudicio, et condicione n^{on} ut pars.

Sed ista d^{istinctio} d^{istinctio}, sicut aliqui cano^{re} et magis de iudicio,
adde inuentionem, ego n^{on} iudicij, et res n^{on} est pars ego neque inuentionem compo-
tio P. n^{on} sicut sine iudicio ut aliqua p^{er} hanc p^{ri}ncipalis, nec inuentionem, in hanc
in uentionem partes alijs nequaunt conseruari, ego est est in iudicio, et inuen-
tione p^{er} hanc n^{on}, et hanc it^{er} est aut Rhetorica, et hanc.

Hinc ob idem n^{on} ut in omni^{bus} p^{er} hanc p^{ri}ncipalis, et inuentionem
partes conseruari n^{on} ut alijs, et hanc p^{ri}ncipalis, et hanc p^{ri}ncipalis, et hanc p^{ri}ncipalis,
et inuentionem magis, n^{on} ut alijs, et hanc p^{ri}ncipalis, et hanc p^{ri}ncipalis, et hanc p^{ri}ncipalis,
et inuentionem magis, n^{on} ut alijs, et hanc p^{ri}ncipalis, et hanc p^{ri}ncipalis, et hanc p^{ri}ncipalis.

Parante collocant in uentre tamē potest sine alijs partibz, ita enim si
fuit enī quā in uentre, et uē inuente nec de positione, nec pars alia apli-
care p' omne ne quaqz iudicā conuenit, et ne illud sine alijs partibz, neqz
alijs partibz sine illa potuit expletu, ex quo patet de omni int' inqz par-
te, quā inuentione, et int' inuentione, qz e' iudicij

Alij alit' ita nos argumentant' aliqz ex quinqz partibz crantes
admere, dy alunt ita, et primo Rhetoricae partibz parte nume-
rabit, et qz si confesso de illis ageat, memoriz omniū, id inueniet Rhetoricae
nullatenz, ad illa nullatenz, ego ex illisqz mente memoria n' est Rhetoricae pa-
re, neqz partes numero quinqz.

Huius argumento facili e' solutio, iudicā deo in memoriz me-
moriz fuit a Rhetorica, n' a Rhetoricae partibz excludenda iudicā-
re, sed q' nulli conuēit ea p'parare p'ae hominibz, qui eam oratoris essentia
sunt debet, et Rhetoricae partibz qz parant

Sed ita negat aduersarij si memoria e' ad int' Rhetoricae parte nume-
randa, ego enim memoria naturalis, et arti ficialis, si naturalis n' e' pars
Rhetoricae, et pars arti debet e' arti, si arti ficialis de positione e' or-
mes, et ab illa minima separabilis, ego, nullo modo e' Rhetoricae, et in illa
ta, ne distingui de illa ad positione, cum qua idem f'at, et in illa
ego igitur Rhetoricae partes quatuor si numero, et n' quinqz

Huius de f'acultate si n'bi concedendo sermone e' qz de memoria
naturalis, qz de arti ficialis, de prima in uentre, et in per f'acta, ne ut
minus p'incipali de secunda, ut p' f'acta, et p'incipali, qz de adis po-
sitione dependet, in aliquo p' libent' fatemur, n' inde requit' e' id
qz de positione sed potius ab illa distingui, forma enī dependet anima,
ut alunt Philosophi, et n' e' materia, ita sibi illa h'et memoria
arti ficialis dependet ad positione, qua indiget ut u' f'acili,
suauit' que per e' p'iat, n' ides e' id qz de adis positione, sed i' p'ae
formali e'qz de nota inuē, et de positione de feruē, iudicā, et u' ordinat' memo-
riā

De inuentione cap. octauum

Inuentione e' prima ex qua quā Rhetoricae, et quasi e'qz, et totius oratio-

Nonis fundamntis, et vacis finis duplex primus est, scilicet auditoris, facie
 potius facit, et artus finis argumentis, rationis potius et perinde
 comparationis, et nonnullis dicentis, sicuti, secundum finis est auditoris mo-
 doue animos, quod tunc scilicet in inventionis amplius fiat, et exagere-
 tur, si amplius fiat, et exagere alii inveniunt comparat, et cetera
 unde non delectatio audientis, quod ex primo dicendi genere dicitur
 nona dicemus, et velut in primis inveniuntur, si amplius fiat, qui finis abau-
 toris, suavitatis dicitur, sicuti movetur finis auditoris, et docere suavitatis finis
 appellari solet

Vbi notandū ē, qd plex inuentionis natus nempe in loq
Et suauitatis qd ptinet ad fing inuentionis, Et modū, quo eundē finis
debet haberi, Et aliud necessitatis. qd ē. doctrinā, Et ptinet ad materis
officiū in quo doctrina, Et tractandū rerū cognitio qualis ad eargma
ni pto hōr requirit necessariū pōt, Vt mox iū capite de Offi
ciō Rectoris gnata oportu nitate attigimus

Apud antiquos, valuerit semper tam in genere iudiciali reperiebatur,
in quo equitates, et iustitiae magis, quam leges, et suavitatis pondus iudi-
cis inclinaret, et modum dederat, at ingenere exornatio, de quo hic pu-
cipue sermo, et ad qd tamquam ad principium legis, verum fante Thea-
deum, illud e maxime nescimus.

De argumento, et cotuplex illud sit caput novum

Ante quam ad argumentum huius accedamus, qd sit argumentum libet
exponere, et igitur secundum Cicero non rei dubie faciens fide, vela-
tally clarior de finibus, argumentum e quabile invenit, ad faciendum
fide, Met. vero Platonis libro de simo octavo, capite decimo quinto
argumentum ait est quasi acutius invenit, et dicitur illud conculamus
argumentum dicitur. Et medius, qd ad qd aliquis conparandus eligat, et omni
argumentum quasi medius ad eum, quod veluti argumentum fingit
dicimus, ut si quare vellemus Thea ex petenda, ita sic medius, seu
argumentum formabitur, aut quod medius bene dicendi docet, et ex peten-
da sed Thea, metady, Thea bene dicendi docet, igitur Thea e ex
petenda. Argumentum dicitur ab hoc verbo arguo, qd significat id,
qd quare, seu mani scilicet, ut patet primo ex Thea hoc dicente,
reperimus animos timor arguit id est ostendit, et arguit, et ex nato inar-
te protica arguit ambigua dicta id est ostendit, seu explicat ambigua

Argumentum e duplex altius videtur, et altius remotus incit e,
qd ex istius rei, quod tractat vicerit, deprimat, et eruit, remotus vicerit
illud, qd extrinsecus potest, ut in argumento adato de ex petenda elo-
quentia potest videri, nam si dicat id est ex petenda, quia est aut
hoc e argumentum incit, qd huiusmodi, ap quod dicitur petenda inar
eloquentia, si vicerit id est ex petenda, qd dicitur, et altius ita censuerit,
hoc est argumentum remotus, qd foris adit, et valentia Cicero,
quod e extra qd ap petenda assummit.

Ita andi aditio videtur argumentum, et argumentationem
ut id est ab auctoritate, refutatio, argumentum enim e incit, seu medi-
um aditio fide, argumentatio dicitur argumentum ex planatio, et ex pli-

Alia Oportet utq; nobilitate viget, vnde que aquiescunt eandem parua
motu primo

Nam natura nōq; quā sit res, & quā quo qualis sit con-
t' ostendit, ut ex qualit'ibz, rōz eundem materia cognoscit. Filius
mōi autē & f'ndōnes logici decriptur appelland, nōq; decriptio-
nes quāq; qualit'ibz, quāq; utq; in rōz

Pro ampliori huius definitōnis vnu aduerto ex eo loco
Int' se conpōitōz, & nō se cōpōitōz, ut ex omni b' illū pōit' quāq; lib' pō-
mon, ut pōit' de f'ndō, ut si a partibz onum ratiōne Ratiōz aliquid
definit' nōq; etq; ano ratiōne seu cōmōtōz, & alij. Nōq; hōt,
sed etq; alij, & aliquid nōq; ab vni'ca definitōne, sed a plu-
ri b'z, quāq; ipz pōit' ex pōit'are, eandē & f'ndō solent, quāq; mōi
dicendi, & argumētōz f'ndō ade f'ndō nōq; b'z conpōitōz, &
dēt cōmōtōz, seu quāq; adu mōi, & hōc mōi pōit' ampl' definitōnē quā
& definitōnē, quāq; debet ee pōit' accommodat, & conueniē

Admōdū vnto eandē vny de f'ndō nōq; ita ut ex adde-
f'ndō pōit' ut cui definitō conueniē, nōq; etq; definitō conueniē,
& cōtra, quāq; de f'ndōz a pōit', etq; definitō nōq; de f'ndō, ut si d'ca de
mōtōz, & cōtra nōq; pōit' f'ndō in d'cōdō an, ergo, & cōtra
quāq; pōit' bened'cendi de f'ndōz, & cōtra si d'ca Busef'ndō
nōq; hōmo neque anū mōi ratiōnālē nōq; de f'ndōz definitō, quāq; est
anū mōi ratiōnālē conueniē, hōc Buse pōit' ex nōq; conueniē de f'ndōz,
quāq; hōmo

Sed hōc vnto d'cōdō aliquid de f'ndōz nōq; debet ee
Ratiōz cōtra conueniētia cōtra, & de f'ndōz pōit' argumenta rō-
nē, quāq; elocutiōnē seruāt, sed cōtra nōq; nōq; anū argumenta rōnē, sed
elocutiōnē, ergo de f'ndōz nōq; in cōtra Ratiōz nōq; mōi

Filius argumenta Ratiōz d'cōdō pōit' rōnē, &
definitō de f'ndōz argumenta rōnē nōq; nōq; pōit' rōnē alij, etq;

Dicendi mihi quo supposito sit assumptione satis p̄e, Rheticus
 an n̄ argumentatio n̄, sed elocutio n̄ concedo primam partem, & ^{sed quia principalis}
 nego secundam, n̄ argumenta n̄ parum ^{si modo elocutio n̄} habent elocutionem im-
 mo, & illi uti Rheticus ^{argumentatio n̄ uti} tenet ut potentia n̄ modo, & maiori vi e-
 quā intendunt, suadeant auditoribus

De partium enumeratione caput bigessimum primum

Enumeratio partium n̄ est aliud e' nisi diuisio illarū, a dī-
 butio, quae p̄y Cicero n̄ h̄g, & Quinti illarū n̄ p̄lū, e' alia totius
 in partes, ut si diuisa sit domus in fūda menta tella parietes, & alia,
 quae domū ip̄am componunt, & h̄c partitio p̄tū, quā enumeratio s̄p̄ap-
 pellari. Alia e' generū in species, ut si diuisamus animalia p̄ genus, in
 hominē, & Brutū, & h̄c vocat' diuisio. 3. tandy e' subiecti, in accidentia
 ut si hominē diuidamus, in candidos, in n̄gros, diuites, & pauperes

Tria si in partem dīstī butione, seu enumeratione
 seruanda primū, ut in quā paucissimas partes dīstī but, &
 siad, & h̄c partes minores alias in se continent, & claudant, &
 ut partes in se, & alio dīstī butione, tertiū denique n̄ vlti par-
 tē quā p̄mittet, superiō, quā n̄ in h̄c ep̄i grammata con-
 tinent, & partes, vlti p̄ dīstī butione dia, quā si numerant, &
 de in cap̄ in maiestate accomodant. Despar

Si pulchri siluā, si pulchro, & litora pulchra,
 & grati in uiridē gramina pulchra.
 Si pulchri gemmā, si alba, & sidera pulchra.
 Si pulchri flori, & quasi pulchra dicit.
 Pulchrior e' illi p̄ n̄gros, litora, gramina,
 gemmā, alba, sidera, flori, dicit

Vis, & argumentandi h̄c butio e' enumeratione. Sed e' duplex imo.

hōm, seu dīstībutiōne, ad cōfirmādy, & duplex etiā ad uolēdy quāmu vnu ad cōfirmādy ē, ut id qd omni no tōtū attrībutū ē, partibz etiā attrībutū, ut si dicās domus ē ergo & p. fūda mēta iālla, & celi parietes, & celi ex multz, secundū ē cōtra, ut id qd omni bz partibz attrībutū, tōtū etiā attrībutū, ut si dicās ad firmādy alēgiz oratiōnz, quā pōtū audīto p. uaderī ē nēcessaria, imuentio, dū pōtū, cōcūtiō, mēmoria, & p. nuntiatio ergo, & nēcessaria Rhetō. quā ex hīs partibz velut tōtū cōponit, vbi aduertēdy ē, qd ex hīs cōgredi, & arguētandī modis illēdī fierī ex ductiōnē, quā p. lapide, quēdy, & manu argumētatiōnē, ut postea vī de bīnū

& duplex etiā ad uolēdy mū ē, p. mū, ut qd tōtū uigīnat, partibz etiā cōuenīre nequeat, ut si dicās, mundus hīc (ut elūtū videtur cōpitarunt). In terra nō regit, ergo, neque terra, neque mū, quā mūdi s. partes, secundū mū ē, ita ut qd partibz simul sumptū, (ut Philōsophi aiunt vīdētū) uigīnat, tōtū etiā uigīnet, ut si dicās, neque celi, neque terra, neque aer, neque mār aē fortuna regit, ergo neque mundus ab illa quāuēnat. In qua cōuētiōne notatū patet ēē omniū partibz enumeratiōnz, Rhetō s. argumētatiō, quā ad partibz ad tōtū dēsam mūt

& p. ratiōnē etiā duplex ē arguētandī mū p. mū ad uolēdy, ut d. cui cōueniūt ratiō generū debet cōuenīre etiā alī cui, p. cū p. ratiō, ita ut ad alīquā debet reduci p. ratiō, ut si dicās Rhetō d. b. na, ergo, cōuētiō multatū, cōuētiōnē, cōuētiōnē, quā s. bonitatē p. ratiō. cōtra v. secundū d. d. t. n. v. v. ut cui cōuēniūt p. ratiōnē etiā alī formā, seu ratiōnē p. ratiōnē ut si dicās b. n. ratiōnē, ergo n. quā cōuētiōnē, neque temperantiā, neque p. ratiōnē, neque fortitudo, quā s. virtutē p. ratiōnē

Hic tūdy duo s. b. n. ad notanda p. mū p. arguētandī p. ratiōnē, ad cōp. p. ratiōnē, neque s. cōuētiōnē, neque cōuētiōnē, sed s. cōuētiōnē, n. qd uale d. c. ē animal ergo hōm

post

probat enim se egredi, et ita v^o ab ipso ad quod prima e argumenta-
tio affirmativa, tunc inferat e homo ego e aial argumentu v^o
negativu apertu, ad petu e optinu forte, argue concludem, e
enq inferat e aial ego neque homo, neque egredi, Deinde e

Secundu, q notat e tunc ity enumeratione poveru-
san in alijs dicitur. Locu in q singuli q cuius que materia po-
telt enumeratio fieri

De notatione caput de- cimum secundum

Notatio hucq similis, seu etimologia solis appellari, eo q verbo-
ny origi, ut inde motu et creat solis in quibus, ut ex vi no mi-
na tunc pini argumentu dicitur, ut e illud Christi de muni tu e pa-
trus, et super hanc petra edificabo gilem meo, et illud etq Ciceroni in-
piens contra que sic loquit, et argumentu format, si consul e qd q-
sub patre n ipse Pto consul, qui ex eus te, vity Cicerone ita dicitur
que ita avertendo, seu rapendo nominari dixi

Notatio e duplex Aliq de hunc notatione, ut amor, ab amittit
dicit de hunc notatione, q pcedit a principio de hunc notatione, que e voluntas, et in-
qua tota de hunc notatione consistit, alia e notatio compositionis, seu de hunc nota-
tio, ut pui legi, q e puiata lex, supponit qui dicitur de hunc notatione
e notatio de hunc notatione, q eus argumentu compositione, seu de hunc nota-
tione de hunc notatione, ex emply notatione, que in de hunc notatione consistit
potent e illud Petroni de morte ne mi ne

Non nota inscriptione ne qd male dixerit nomen.

e fugere amoru ne quidote mu.

Ex emply notatione ne in puiata notatione, seu de hunc notatione
e hunc notatione, seu de hunc notatione, de hunc notatione, de hunc notatione, de hunc notatione
de hunc notatione, nomen mu dicitur hunc notatione

Facilius est in quo etimologia curi sic investigat

Quam bene conveniens sortita est curia nomen.

Agriusque curij curia dicta venit.

Sed hoc est notandum in notatione, et etimologia nunc huius de coniugatione, quod notatio dicitur a Verborum origine, in qua tantum sitis, ut argumens, et multumque erud, etimologia vero est ipsa vocabulorum origo, et quae ut dicta sit ad argumentandum notatio sitis, ita ut notatio etimologia sit notatio aliq[uo]d inveniunt, nunc tamen notatio sine etimologia, hoc est, quod praesentat ad illud, et nunc extra

Vnus huius loci est etiam modo, quo Cicero in Verborum, et Pro-nus supra videtur fuisse locutus, ita ut in argumentandi ex hoc loco sit ipsa etimologia a qua notatio

De coniugatis cap, decimum tertium

Interdum vocabula coniunguntur, dicuntur ea, quae sub uno vocabulo ita videntur, et coniunguntur, ut quasi intentum sit, ut si videtur Verum, qui sub uno, coniunguntur, ut illud habent Vincunt, et quo adunantur, sic est, vocabula, quasi sub uno videri vocabulorum origo collocantur, ut sub honore huiusmodi, homo nunc fuit. Coniugata Gerardus Vacutidianus libro primo capite primo sic definit coniugata si autem Verba eius de genere Varii, impleta, quae quod coniugata nunc pariter dicuntur, et venustate naturae feruntur

Coniugatorum unus est duplex alius ex ea congeruntur vocabula, quae ab uno Verbo si tota ut illud de Sacra Christi, perna

Spina si fuerit rem nunc rubet tota quod nunc.

falsa utra in toto vertice perna

Vbi dicitur, dicitur coniugationem nomen Varii in eod[em] termino ponit, et implectitur, quod dicitur Coniugatorum unus est ex ea vocabula coniunguntur, quae ab uno eod[em] quo nota nunc, huiusmodi tamque inter, et aliquae similitudinis, et coniugationis, ut illud in hoc coniugatis martini laudat

Semper de genere coniugatis perna huiusmodi.

Coniugationis sui ex eod[em] quo nota inde fons.

Vbi ad igne non Ignatus, & igne censetur esse exemplum etiam illud
piledig

Sicapi amantem dicitur si letor amantem.

Non nihil in uariis mentis amator habet.

Vbi in fletho, & locus a coniugato, int' amantem, & amantem in uenit
Fletho enim aduertendum quod elig' eorumque nomini per uariis
casus in fletho re, & elig' Verborum per sua tempora dicitur elig', & apper-
tari' coniugata, & re' n' da conu'it, & elegant, ut si alioque ig di-
ximus, & hoc e' mens Cicero n'us, qui secundo Tomiory ad casu ipi
coniugata & uidentur

Vbi, & minus argumentandi ex sua loci sumuntur, ab-^{my} in coniugato cy
ipia in fletho re, seu mutatione Verborum, ita ut aliq' Vbi p'nt^W notatio si conu'it de-
argumentandi* coniugata alig attendant completionem cuius Verborum, seu
nomini, quod n' d'ntu notatio ut p'nt, & si aliq' conu'it notatio
in coniugato uenit, hoc est accidenti' euenit, & ideo n' e' ex illo formandi
argumenti. & ut melius distinctio inter utrumque loci appareat ante
modum sequendi, & argumentandi utriusque, ut si dicitur, si a Christo Chris-
tiano, dicitur, si ab eis factis uita que recedat argumenti, hoc dicitur
& amoratione, eo quod etimologia supposita eadem ad argumentandi putat
ac si dixeris Christianorum, & Christiani uerba, non ergo Christiani
sumus Christiani igitur ex pedis nobis uerba argumenti hoc acon iuga-
tis de sumit' eo quod n' ab etimologia, sed ab in pletho nomini argu-
mentum fiat, si n' utrumque in argumento coniungatur utroqueque ueni-
loco, ut si dicitur si a Christo Christianorum, dicitur Christiani tibi, & Chris-
tiano more uiuere & abis, tunc imprimis parte ut plene notatio in-
Secunda V' in coniugato capor

Sed dicitur aliquis, in coniugato attendit' m' d'ntu, & sig-
nificatio coniugato si attendit' igitur loci acon iugati ex eadem nota-
tio n' minus, quod inuenienda rerum originem, eorumque meliori conu'it
si hoc n' attendit' loci acon iugati, notus enim Plonius mus &
redundantia Verborum, quod Apoc, & Trinitas in oratione, sed ex quo-
cumque Verborum in conuentione habet n' argumenti ergo loci acon
iugati ita quod si n' e' in d'ntu argumenti sed e' in uariis
d'ntu, & alig alig d'ntu debet

Nunc argumento respondemus concedendo Rhetoricam in coniugatis mi-
 teris attendere. Et regando per hoc mercedis notatio nra, et coniugato-
 ry, et rae de paritate e. q. notatio attendit misteris, q. in limetologia
 18ly, et omne ut con. 18ly, coniugata v. attendunt misteria latioris,
 et ampliori modo, ita ut abba nra aconiugatis, quae in or. gita, et
 alio modo sunt, dummodo vana inflectant, in quo nulla e. Verbo-
 ry ut fun dantea, nec Pleonas mu

De genere, et fra cap. deci- mum quartum

Sic ut supra q. capius docuimus apud abba illud e. in quo ali-
 qua rae plura conueniunt, ea v. in quo tale g. velut impacter di-
 ui dit, sicut ab auctorib. ap. cellari solent, q. animal g. e.
 quod tam de homine, quae de equo Leone, et auib. quae si. species ve-
 ri fiat, et di. nec ity hoc in Rhetica g. fiat, sed id est q.
 quod ali cuius ut qualitas, q. p. ita p. ita, ut g. v. g. q.
 moris, g. p. ita vnde Tenetis ad e. g. h. m. n. y, qui p. ita
 omny rez e. v. l. u. r. t. e. et Quodubenti, tenetis summy g. in f. a.
 citatis misero e. f. u. m. aligto f. a. y, et v. p. i. l. i. u. s. n. i. m. o. E. n. i. d. o. s.

Recom *

Quod g. hoc homin. quae re hunc t. y. barbara mor.
 q. m. l. t. i. p. a. t. i. s.

Sed ut p. cap. g. q. ad nos p. ita definiamus. illud e. ut Ciceroni
 p. ita de inuenione placuit, q. duas, et plaus. parte. sui. g. ita com-
 munionis si n. i. l. i. s. ampliat. f. a. v. o. u. p. a. t. i. a. e. p. a. r. i. g. e. n. e. r. i. s. s. u. b. i. e. c. t. a.
 ut hoc nomen. Virtus cui velut g. n. e. r. i. s. s. u. b. i. e. c. t. a. p. l. a. u. s.
 f. a. v. o. u. p. a. t. i. a. n. i. m. i. y. p. u. d. e. n. t. i. a. t. e. m. p. e. r. a. n. t. i. a. e. t. f. o. r. t. i. t. u. d. o.
 et ut t. a. n. d. e. p. a. u. i. d. i. s. c. o. n. f. l. e. c. t. a. m. u. r. g. u. s. e. d. i. c. e. n. d. y. i. l. l. u. d.
 q. in communi. q. d. r. e. g. i. s. t. r. a. t. i. o. n. e. s. i. d. v. e. r. o. i. m. p. a. r. t. i. c. u. l. a. r. i. p. a. r. t. i. c. u. l. a. r. i.
 n. o. p. e. l. l. a. n. d. a. s. e. u. f. o. r. m. a.

Deinde de his duobus h. b. a. u. l. a. d. u. e. n. t. e. n. d. a. n. i. m. y. p. a. r. t. i. c. u. l. a. r. i.

Quod adjuvando species multas. Vnde cessellendy, vt supra tetigimus, n' eni' valit, e' animal eigo, & homo, breue tamē n' e' animal eigo neque homo. secundū Mutamus e' vt locy hunc magis ad d'ialekt. perlatu quā ad Rhetor. & ita illud a d'iaquo d'icillo d'ic' possunt & remittenda

De similitude cap. decimum quintum

Simi l'itudo e' oratio, quæ traducta aliq' d' simili ex nequaquæ d' p'ori
 in qua d' f' i' t' i' o' n' e' n' r' a' m' i' l' i' d' e' c' e' n' t' u' r' i' d' e' t' u' r' e' l' o' q' u' e' n' t' i' s' p' a' u' e' n' e' m' o' p' e'
 q' u' o' n' a' s' i' d' u' s' a' d' q' u' a' t' r' a' n' s' l' a' t' i' o' f' i' a' t' a' l' t' e' r' a' a' q' u' a' s' i' m' i' l' i' t' u' d' o' p' e' t' i' t' u' r'
 C' e' r' t' a' t' a' n' d' e' i' n' q' u' a' t' r' a' n' s' l' a' t' i' o' s' e' a' s' i' m' i' l' i' t' u' d' o' c' o' n' s' i' l' i' a' t' u' r' q' u' e' i' o' r' a' t' i' o'
 c' o' n' u' e' n' i' e' n' t' i' s' e' t' u' r' a' i' a' n' t' e' s' p' o' s' i' t' a' f' u' n' d' a' m' e' n' t' u' r' d' i' s' i' m' i' l' i' t' u' d' i' n' i' s'
 q' u' e' s' i' m' i' l' i' t' u' d' o' i' n' u' e' n' i' a' t' u' r' e' t' a' d' q' u' a' n' d' o' e' t' a' d' a' s' s' o' r' n' a' n' d' o' s' p' e'
 c' l' a' r' e' e' n' i' s' u' a' l' i' q' u' a' m' u' l' t' i' t' u' d' i' n' e' q' u' a' n' t' s' i' m' i' l' i' t' u' d' i' n' e' i' m' m' o' e' t' n' u' s' i' o'
 q' u' a' s' u' a' u' i' t' a' t' e' s' u' b' t' i' l' i' t' a' t' e' e' t' u' i' c' u' s' i' p' s' e' s' i' m' i' l' i' t' u' d' i' n' e' p' a' r' e' f' u' s'
 V' i' t' s' i' p' u' a' r' e' v' e' l' i' m' u' s' f' a' l' s' o' r' a' m' i' c' o' s' i' o' r' e' n' e' c' e' s' s' i' t' a' t' i' s' a' b' e' n' e' i' l' l' i'
 c' o' i' l' l' u' d' M' a' g' i' s' t' e' r' p' r' i' m' o' d' e' T' r' i' s' t' i' b' u' s' v' b' i' a' d' C' o' l' u' m' b' i' e' t' s' o' r' m' i' t' u' r'
 e' s' i' m' i' l' i' t' u' d' i' n' e' f' a' l' s' i' s' p' r' e' c' i' a' t' i' o' e' l' e' g' a' n' t' i' a' t' i' s' C' a' t' a' l' o' g' u' s' p' a' r' t' i' s'

2. Donec eris felix multos numerabis amicos. cr

prope si fuerint nubila solus eris. 2

V. *Aspicere, ut veniant ad candida festa columbe.*

Accipias nullas sordida turris aues.

Flammae semper tendunt ad inania nunquam

Natus ad amicos, ibi amicus fuit.

*Sicca similitudine via sunt huiusmodi pium nomen
 ludo archi, nudi, et humilis, in pice, et gallesia, com-
 mat, et in nudi nudi nudi, et in nudi, et in nudi
 Dionys nudi nudi*

Sed Atq. dicitur aliquis dicitur nam si mihi litudinis comprehendit
sub ma. R. sed hoc ad dicitur et in dicitur, quia plectanas potest
extendi ergo, et si mihi litudinis, aliter ergo, et si n. dicitur, et si ma. R. Na-
q. et ma. si mihi litudinis erit, dicitur alia ama. R. hinc de litudi-
ne n. hinc patet in conuenienti.

Hinc de difficultate R. concedendo si mihi litudinis mo-
ratur R. hinc ma. contineri, et negando inde colligi potest iusta gra-
ri de reb. hinc l. h. R. hinc si mihi litudinis, et hoc e. q. dicitur res
in ma. si R. hinc n. dicitur R. hinc de omni ma. potest conuenien-
t. apere licet ab istis possit, sed ut vitetur dicitur plectanas
grano salu, q. dicitur in dicitur ne res tractandary

Secundum, q. nota n. debet e. conuenientia ad illud dicitur ergo
alio, cui a. mihi litudinis, quia licet n. in omni l. sed in aliquo ne litudi-
na si t. hinc aliquo modo et ergo ut dicitur, litudinis adumbare.

Sed dicitur subiectum aliquis si mihi litudinis ut ex ipso con-
finitione debet traduci et u. quia quia dicitur ergo. falso a-
tronus de necessitate conuenientia dicitur et ergo, quia a. mihi litudinis, et
et cui a. mihi litudinis conuenientia n. si quare conuenientia u. plectanas
dicitur paritate, sed ad rationem si mihi litudinis potest necessitate dicitur pa-
ritas, ergo. falso potest conuenientia.

Hinc de difficultate n. dicitur dicitur paritate, quia in definitione
ne si mihi litudinis potest conuenientia in entitate rerum a. mihi litudi-
nis, quia quidam dicitur de dicitur et debet, n. v. in fundamento si-
mihi litudinis, q. in aliquo debet ergo aliquo dicitur et altero, conue-
nientia, et sic manet ista difficultas, Ex plectanas, modus conueni-
entia, atque dicitur paritate.

Tertium notandum e. q. si mihi litudinis ad aliquem plectanas
dicitur, conuenientia dicitur, paritate. q. tati nunc pe, sui velat alij dicitur p-
positione, quia hinc dicitur dicitur, quia ad modum, sicut, ut, dicitur, et
apud n. velat alij notant dicitur, quia hinc paritate, ita
hinc, n. alij. et si mihi litudinis manet ista. ut ex hinc dicitur,
Verbi manet ista quia.

Deus. Ut illud foliū p̄ mortuū tract' in aq̄nat. &
p̄ima cadens Ha. Verborū Verborū interea q̄ta &

Ubi ergo particula ut, quae prae, seu propositio non est, quae
particula ita, quae propter, seu propositio non est, non est
Sed dicitur alii quod notabile testis, neque esse verum, semper
neque necessarium, cum in ipso Oratio, det. etiam, Oratio etiam si multi
tudo sine hoc particula, et videre e in illo cum mine

Quo fungen vira totis acutis
 Redere, quos fony vale exor. Jora standi

Vbi omni ha pester missi particuli pulchra inveniunt, quoniam
sunt l'itudo ergo igitur tales particule n' si ut nunc variis parant
in l'itudo

Fluit difficultatē R. concedendo veng. Et si mi l'm
vng. Oratij nulla ex his constanz. particulis. Ergo an in de
sequi particulam istam n. de in d. mi l'm d. n. ponenda, nos om
n. d. ximus de ita necessaria, ut non illis nulla possit si mi
l'm fieri, potest ex sup. iis, Et aliter atigato in ueniri d. atam
ut in iura sub iis d. gant, et facile si licores manu se haent.

Ultimo en esto se si multitudinē pariter, seu pecū-
liter pluri ab alijs, enuntiauerunt, para dy ma nimirū, seu cog-
nitiō, fabula, seu alogia, parabola, seu statōis, agg. merito lo-
q̃, seu imagiō excludimus, cō d̃ si multitudinē pariter, nihil addat.

De para digmate, seu ex-
emplis cap. decimus
~ sextum ~

Quod non exemplis sed poenitentia docuerunt unde apud nos
vnaque plebs appellatio est noni. et indicium p[ro]p[ri]etatis
addectione sic tradit[ur] exemplis et aliis. Talis est.

¶ Fabuli n' ad fallendū, sed ad persuadendū, neque illis tractat
ut veras, sed parvas, ut ex falsis, & fictis ipsis aliquid
in auditoris animis figat, & commoveat

De parabola, seu colatione cap. decimum octa- uum

Parabola apud hebraeos & grecos in sacra scriptura magister noster
sollicitus summi saluam hominibus in euangelio testatu pri-
mo, nuncio secundo & tunc natura dicitur paritū siue veltari si-
ue bellicū siue ad aliud. Iam si candi secundū rationis apostolus
¶ Partis ficta narratio, & quatuor ad parabolas regulas viden-
& primū ut si uerū natura dicitur paritū, secundū ut ut uerū, &
talis vero si uerū, tertiū ut si apostolus, & Partis ficta narratio
quartū de nūqua ut sub aliqua si uerū si uerū ad aliud signi fig-
ur ordinat, ne si ad aliud si tendat, n' parabola sed historia erit

¶ Quia si pietatis mānī siue colligitur int' parabolas,
& si uerū si uerū, potest enī hęc int' uerū et uerū nature
fieri, licet ipse int' se siue dicitur paritū, et si dicitur a fabula,
quę ē narratio ficta, parabola ē uerū, & talis ut dicitur mai-
verū si uerū si uerū et si parabola dicitur ab hęc uerū, quę in-
nūno de hęc uerū, & nūm quę uerū si uerū si uerū
& parabola a Chriā, q' hęc n' uerū si uerū si uerū si uerū
si uerū, q' parabola uerū si uerū si uerū

¶ Parabolas dignitas, & excellētis n' de uerū si uerū
ex si uerū si uerū, in si uerū si uerū, & si uerū in si uerū,
notū nature, & uerū si uerū, & uerū ad notū si uerū si uerū
tūc, ut si uerū ad euangēliū Mattheus, & uerū parabolas
n' loquebat' eis

De si uerū si uerū cap. deci- mum nonum

¶ Si uerū si uerū si uerū si uerū si uerū si uerū si uerū si uerū

¶ potest

Huius modi. In tunc coniderari etiam poterit quod tunc ad-
 ligi ex sequendi, quod, et perierit, et perierit, et perierit. In-
 falso coniderari, an sit magnus, et parvus, solus, et in usum, factus,
 et factus. In causa in cludit, si nō, et in tentis ac cōtōnis
 pōt pūci pale adiunctis. In modo prudentia, et impruden-
 tia unde orit, et remenit, et remenit. In ageratu manu-
 factas qualis sit ut, an pōt magni fici, an tenui, et
 humi, et alia id quod quod breui tate causa pōt mīllemus,
 et clarus in oratio nōtō reperit, cum alibi dicit, seu adiu-
 ncta pōt tate, et cōtōnōrē Senū describē

Multa Senex sō cūmberē und in commoda, et
 quod, et inuenit, mīllem ab hī, ac tūm vī
 et quod sō tūm dī, gellē quod mī nōtā.
 et dīlōr sōe longus vīr, audas pōt futurū
 et dīlōr quod talis laudatō tēpōrē a pōt
 et pōtō sēntō, caligatōr q; mī nōtō

Cū vōtōt sēntō rē pōtētatē oratōrē enūmēd, quod pōt
 pōt ut supra dī dī mīllem cōiuncta vīr, et hī tēnt, quod
 sēntō cōm mī dant, immo et clarus in pōt pōt pōt
 ad iunctōr nōmīne autōr sōe sup addidit

Ne forte sēntō

mandent cūm nī pōtōr, pōtōr pōtōr
 sēntō in ad iunctōr cōm pōt mōrābī mīr pōtōr

Vōtōr pōt, et clarus vōtōr pōtōr illas ad iunctōr nō-
 mīna vōt

Nōtō nōtō dēbō duplex argūmētandī mīllem alibi
 ad cōm fīr mandy ad vīllem alibi, ad cōm fīr mandy. Vōt
 pōt alibi cōueniē pōtōr alibi quod pōtōr. Sub pōt
 tēnt, et pōt cōueniē, cōueniē et pōt et pōt pōt
 tēnt, quod sō cōm mī dant, et vōt pōt pōt tēnt cōm mī dant

Conueniant nom. etq. Oppietates particularis, seu essentialis
conueniunt nomen, ut si de cano. in du. e. si u. b. l. i. g. d.
homo e. in du. d. i. curru. amod. remi. n. i. t. loquit. etq. d.
habet in intellectu, aquo d. i. curru. est. et uoluntate, aqua
pcedit amor, et memo. etq. qua remi. n. i. t. p. h. i. c. qui h. p. ad ho.
be. n. e. u. a. r. i. o. e. h. o. m. o. i. n. o. n. y. a. l. i. o. p. p. i. e. t. a. t. e. s. i. l. l. o. c. o. n. u. e. n. i. u. n. t.
neque conueniunt ad refellend. uice uerba, cui repug.
natio. p. p. i. e. t. a. t. e. s. c. o. m. m. u. n. e. s. r. e. p. u. g. n. a. t. e. t. q. d. e. o. n. t. i. a. l. i. s. s. e. u.
p. a. r. t. i. c. u. l. a. r. i. s. u. t. s. i. d. i. c. a. m. u. s. R. e. p. r. e. s. e. n. t. a. u. i. t. n. e. g. i. d. i. c. u. r. r. u. s.
neque n. i. u. s. n. e. q. u. e. a. d. m. i. r. a. t. i. o. n. i. s. e. c. a. p. a. s. g. h. i. p. r. e. s. e. n. t. a. u. i. t.
n. o. n. e. s. t. h. o. m. o.

Ad u. r. e. p. o. n. i. t. u. s. a. d. u. e. r. s. o. p. s. i. c. u. t. e. x. h. o. m. i. n. i. s. a. d.
i. u. n. t. i. s. h. o. m. i. n. i. s. p. o. t. e. s. t. c. o. m. m. o. e. d. e. b. e. t. e. t. i. a. c. o. n. s. e. q. u. e. n. t. i. a. i. t. a. e. x.
m. a. l. i. s. c. o. n. s. u. n. t. i. s. p. o. t. e. s. t. m. a. l. a. c. o. n. c. l. u. s. i. o. e. s. t. i. g. i. q. u. a. l. i. s. e. s. t.
i. l. l. a. M. a. r. t. i. a. l. i. s. i. n. T. o. l. e. d. i. s.

C. r. i. m. e. u. a. l. i. s. m. i. g. e. r. a. e. b. u. u. s. p. e. d. e. l. u. m. i. n. e. l. e. u. s.
n. e. m. a. g. n. e. p. u. b. l. i. c. a. s. T. o. l. e. d. i. s. i. h. o. m. i. n. i. s. e. s. t.

Sed o. t. r. a. e. p. r. i. m. o. d. u. b. i. t. a. t. i. o. a. l. i. q. u. o. r. u. p. e. t. e. n. t. i. a. d. i. c. i. m. u. r.
i. n. t. a. d. i. u. n. t. i. a. s. e. m. i. d. y. d. e. s. i. n. i. t. u. d. i. a. l. i. s. s. i. n. i. t. u. o. n. i. t. q. c. o. r. p. u. s. u. a.
t. i. s. d. i. c. u. n. t. e. n. y. n. i. h. i. l. a. l. i. u. d. e. d. e. s. t. i. n. i. t. i. o. a. c. o. m. p. l. o. u. a. t. i. n. i. s.
a. r. g. u. m. e. n. t. y. a. b. a. d. i. u. n. t. i. s. e. t. p. r. i. e. t. a. t. i. b. u. s. u. i. d. e. n. o. m. i. n. i. s. g. i. g.
l. o. c. u. s. a. b. a. d. i. u. n. t. i. s. r. e. d. u. c. i. d. e. b. e. t. a. d. d. e. s. t. i. n. i. t. u. o. n. e. a. m. p. l. o. u. a. t. a. m.
i. n. q. u. a. d. e. s. t. r. u. e. n. d. e. u. i. p. p. i. e. t. a. t. e. s. e. n. u. m. e. r. a. n. t. e. t. d. e. c. l. a. r. a. n. t.

I. t. e. m. d. u. b. i. t. a. t. i. o. n. i. i. m. p. u. n. i. s. s. e. n. t. i. o. s. i. d. i.
c. a. m. u. s. a. l. i. u. d. e. e. n. u. m. e. r. a. n. t. e. p. p. i. e. t. a. t. e. s. e. a. l. i. u. d. e. a. d. d. e. s. t. r. u. e.
n. e. p. r. i. m. u. s. e. p. r. i. u. s. l. o. c. i. h. u. i. u. s. q. u. i. a. a. b. a. d. i. u. n. t. i. s. d. i. c. i. t. u. r. e.
u. n. d. y. c. o. n. s. e. q. u. e. n. t. i. a. a. m. p. l. o. u. a. t. q. d. e. s. t. i. n. i. t. i. o. n. i. s. e. t. p. h. o. c. f. a. c. i. t. u. r. i. l.
i. n. d. u. b. i. t. i. o. c. o. n. s. e. q. u. e. n. t. i. a. i. n. q. u. a. n. e. g. a. m. u. s. i. t. y. a. b. a. d. i. u. n. t. i. s. h. u. i.
d. u. c. e. n. d. y. e. a. d. d. e. s. t. i. n. i. t. u. o. n. e. a. m. p. l. o. u. a. t. q. e. y. u. n. t. i. d. i. u. r. a. s. s. i. n.
n. a. e. m. u. n. e. r. a. u. i. u. s. q. u. e. l. o. c. i.

S. e. c. u. n. d. o. e. t. o. p. i. a. t. u. s. n. o. b. i. s. o. p. p. r. i. u. s. N. o. u. i. d. i. a. n. g.
q. u. i. n. u. m. e. r. y. l. a. n. g. T. o. p. i. a. n. y. n. e. g. a. d. e. a. d. n. e. m. u. l. t. i. p. l. i.
c. a. n. d. a. l. o. t. a. c. t. a. n. t. u. r. T. o. p. i. a. n. y. l. o. c. a. n. e. p. r. i. u. s. s. u. p. l. e. n. t. i. s. g.
c. e. t. e. r. a. e. s. t. i. u. n. d. y. a. d. i. n. y. l. o. c. u. m. a. b. a. d. i. u. n. t. i. s. i. n. i. n. s. p. i. e. n. t. e. s.

Et ad id, q. impatiētiā addit de alijs locis definitiōis, et de nūme-
ratio nō. Talitū sibi lī. appendendū ē immo. Et dīcendū nō sibi ē
doming, et sibi quā cap. Rūg ratio nō ad iunctū lōg, sed etq. de fa-
maly alijs, q. hīc alijs de veritatē, et samulor, et hīc nō pūat,
alijs. Vero sū mand, ita vī quo sū ē nō sibi lī, mō ē nō sibi lī carit
alia līa ad iunctū lōg, unde patet salū ē consequentiā ita nō
illatū et repant alijs lōg nūmory

De antecedenti bus, et con- sequenti bus, cap. viges- simū secundū

Antecedentiā, et consequentiā nō pūy agnoscō nō, et nesci tūdi-
nī cy ad iunctū hādēt immo, et autōr plūmī de vīrīs mīl
loquunt, nō sicut ab ad iunctū, vī dīcimus, q. hīc et pūat argumen-
ty dīctā ab antecedenti b. Et consequenti b, conclusiō nō hādēt, so-
lū ab ad iunctū antecedentiā, et consequentiā dīferunt, q. hīc
se nesci mō dīferunt ad iunctū vī nō

Antecedentiā, et consequentiā triplī dīstōrī inveni nō
mōdū, Alīa enī dīcunt antecedentiā, et consequentiā naturalīa, et
pūa, q. naturalīa antecedunt, et consequunt, vī sibi līcēt, q.
dīct, nunc petrus ē sōmā sū ego alijs tō pūa, alīa dīcunt
antecedentiā, seu consequentiā impōsitiō nō, seu vī lī tūtiō nō, et si
ea, q. dīct, et doming vī lī tūtiō ad vī alijs q. antecedunt, et con-
sequunt, vī dīcimus, q. sōmā dīct q. vī lī mīy ingratia erat
ego nunc ē gloria, et q. celeratū sōmā pūy consequentiā, et
doming, de līlī apperit, ego condēnabit, et sū gendēt pa-
tīlīo immo de līdī mōdū vīdēt consequentiā dīctā nō mīl
tūtiō nō exercitiā vī, et consequentiā dīctā nō mīl tūtiō nō, alīa
pūy dīctā consequentiā nō sibi lī, vī dīcimus. Cīcō de līlī dīctā,
dīctā, et q. mōdū sū sū sū sū, et dīcunt consequentiā nō sibi

Anteā antecedat eorū, quā antecedere debent dicitur, & obliuiscendo
fingit, nō enī paterat Cicerō, fingit oratorū habere, & ad id paterat, nō
eius orator, nō enī ē mutuariū dē q̄ ex illo sequit̄

Itē loquendi mō seu argumentandi ex antea
dentibus, & consequentibus, ex p̄teritis argūmentatio nō, seu elocu-
tione sūt vtilit̄ exemplū in q̄ tam antecedentia, quā con-
sequentia possunt videri abstrahere, ne longior, quā parū videtur

De repugnantib. caput Vigessimū tertium.

Tales int̄ se amicitia, & dependentia habent loci Topici
Vt p̄ter aliq̄ int̄ se dicantur, unde repugnantia, nō dicitur
ita, multa aulcorū ex strati, & alij ex antecedentibus, & consequen-
tibus confunduntur immixta, nō enī repugnantia ita se habent, v̄t om-
nia, necque omnino vt antecedentia, neq̄ ea dicuntur repugnantia. Rhet̄
quā delecta alij, opponunt, velut aiunt leges Romanas strauit
sed ea, quā stratiū effectū, opponunt, ita vt causa vniū effectus
nō alteri concurret, seu effectus illi, opponat, ita stratus, tūc int̄
effectus alij, neque int̄ causas inueniant, sed potius int̄ causam,
& effectus alteriū causā, idē enī dicunt repugnantia, quasi dīz
Rhetorū posita vna causa in vno subiecto negat effectus, cau-
sa strati, q̄ exemplū nati fuit, v̄t. Amas, & odij
stratiā, repugnantia v̄t se habent, Petrus amā Ioanem, ego re-
pugnat, v̄t illi iniuriā, & male ficiā, a ficiā, & l. dōa Ioa-
nes dōo habet petri, dōmad igit̄, v̄t illi bene ficiā, eū v̄t
amor petri nō ē oppositū dōo Ioanē, sed potius in dīz, & male-
ficiā, quā dī effectus dīz, neque odij Ioanē oppositū ē amodipe-
ti, qui ē contrariū, id bene ficiā, q̄ ē effectus, v̄t v̄t agerit
manus dīz dīz stratiū, & repugnantia

Sed primo ē

De causis generis et speciei Rhetorici necessarii iudicaverunt

Quatuor ergo si causarum genera efficiens materialis, forma-
lis, et finalis, efficiens dicitur illa, quae saltem in entitate sui aliam
anteceat, et aqua aliquid fit, et cuius factus aliquid habet, materialis est
ex qua ut fit, et in qua res fit, formalis est per quam talis fit, et ab-
illis rebus, ita facta dicitur, et quae dicitur quod fit, finalis tandem est illa
per quam, et in ordine ad quam exigitur, cuius aliquid qui quod dicitur.
Dantur autem finalis in ea, quae vocantur causae finalis, quae in eis quae di-
cit, finalis causa cui, ita ut prima dicitur, ut terra finalis ut per
tu aliam causam, quae ad illam ordinantur veluti ad finem suum, con-
cursum, at secunda veri fitat, de homine, de cuius, finalis
causa quae de se habet exemplum contrahendo domus, hoc satis aperit,
et patet, ubi causa efficiens est argui videtur, materialis causa si-
gna, lapides tales, et alia formalis causa est talis, et talis di-
gnitas lapidum, seu signorum, finalis denique est ipsa domus, ad fi-
nem, quae ita perducitur, ut ablatione non apert, et hinc finalis
causa, quae homo vult domus aut tando est facta dicitur causa fi-
nalis, cui vult satis est ex his, quae supra in nostris binis de proprietate
finitis, qui licet non prius in intentione tan argui videtur, quae domi-
nium cupienti domus suae aedificationi, idem est in ut in ea videtur.
exemplo finis hic est in executione videtur

Causa efficiens est alia absoluta, alia ad iudicantem, alia
procurans, absoluta est illa, quae sine alia causa ad iudicantem con-
spicitur, et si eam saltem possit, ut Deus qui sine alienis in causis
admirabilem cuncta creavit ex nihilo, causa ad iudicantem, quae aliam
ad iudicantem, quod etiam extendi potest non tam ad mirabilem, quae ad iudicantem
et causa efficiens ad operandum videtur, et eam causa est cuius prius
et prius aliquid habet, et ab alia causa dependet, ut patet in pri-
mo filio aliquid habet, licet in eius generatione prima causa de-
pendet

Ad hanc causam videtur potius prius etiam aliquid quodam
inventum, et alia finis

Potius nos causas aliquid quodam addunt magis considerant

Causa enim efficiens est pater, effectus ergo causae efficientis est filius effectus
causae materialis est effectus causae materialis est corpus filii, effectus
causae formalis est animus rationis, et doctrinae capax effectus.
Vnde causae finis est beatitudo, potestas beatitudinis.

Effectus unus est in oratione ut in ad ornandum, et am-
pli si candor illi, qui ad confirmandum, et refellendum non habent
non sicut de adiunctis diximus in ab effectibus bonis, et malis.
sequitur laus, et vituperium in quo iuxta illorum latitudinem potest
hominatus, laus sicut fieri, et similiter sicut ex bonis ad iunc-
tis laude, et ex malis vituperationis dicimus, pone aliquid, ita ex
effectibus, seu eventibus, utraque potest conclusio deinde, ut notis
naturae restaurator, et vindex in elevatione ista, sed ex bonis religionis.
Oratio videtur quietas extemporalis, divinaque magister Christus di-
xitur sic verba pronuntiat arbor bona bonos fructus habet mala
vnde malis, potest quoque optimus bonae argumentationis, et elevationis per-
ceptor a philosophis eorum inquit approbati est, sicut uti ab effectibus cau-
sa bonitatis est bona, et mali autem arguitur, et si ad humana, et imple-
mentia descendamus ornatus orationis ab effectibus deumque curibus
clarissimus sapientia vnde sapientia verba optima, sapientia pa-
ris hominum, et laude sicut ignorantia adducit, et ignorantia quibus
similis in diversis parit, et acutis concludit, satis ergo. Vnde potest
Vnde nunc vnde illi de amandis, et fugiendis.

Locum hanc peculiariter ad locum adiunctorum multo per-
tinet capitulum, eo quod eodem seu modo in istis, ac in illo loco Rho-
torum argumentari solent, sed quod difficultas huius forme in istis
et ea, quae supra de antecedentibus scriptum fuit ab hac et du-
cat ex me ex pedem solum nuper ad multas relationes de-
cedit in tu errentia reputamus, non enim potest inveniri causa quon-
talis id ab effectu producta, a quo ergo causa, quae effectus ab effectu de-
der, quae de pendentia, et nescit in adiunctis reportari, et nescit
et sic est solutio de finalitate, quae nobis, et nescit.

De comparatione caput videsimus

De ratione

ipſius hominis laudandi, qui conſideris multa deſer. laudent ex poſt. d. de
 ut eximij ſeſent auctori in videri poteris in eloquentia nro nro
 tati per p. niano, & p. niano in illi nro laudatone, alia, qui p.
 a nro, & ad uſ. p. niano, & facienda, n. p. nro, & in nro p. nro
 & p. nro & p. nro enumerat, qui nro p. nro p. nro c. in nro p. nro.

De laudibus urbium cap. vi- ~ pessimum octauum ~

In laudibus urbium eſt deſer. in nro p. nro, qui p. nro p. nro
 ut tati ante uſ. p. nro, & p. nro, & p. nro, qui p. nro p. nro
 ad iuncta, qui celebrat illi nro, ut p. nro, qui p. nro p. nro
 m. nro, montes, maria, hortus, nro, nro, templo domus, Teatro, & p. nro
 peliti, & p. nro p. nro, & p. nro, & p. nro, ac tati nro p. nro
 Cuius p. nro p. nro, nro, qui p. nro p. nro p. nro p. nro p. nro
 ferunt. P. nro, qui p. nro p. nro, & p. nro p. nro, ut p. nro
 aligto p. nro, & p. nro p. nro, ut p. nro p. nro p. nro p. nro
 que, & p. nro p. nro p. nro p. nro p. nro p. nro p. nro p. nro
 contus nro p. nro, in p. nro p. nro p. nro p. nro p. nro p. nro
 moue nro

De deſeruatione cap. vigeſi- ~ mum nonum ~

De deſeruatione, ut p. nro p. nro p. nro p. nro p. nro p. nro
 sed ab eo cui p. nro p. nro p. nro p. nro p. nro p. nro p. nro
 de qua p. nro p. nro p. nro p. nro p. nro p. nro p. nro p. nro
 contus nro p. nro p. nro p. nro p. nro p. nro p. nro p. nro
 mus p. nro p. nro p. nro p. nro p. nro p. nro p. nro p. nro
 p. nro p. nro p. nro p. nro p. nro p. nro p. nro p. nro
 p. nro p. nro p. nro p. nro p. nro p. nro p. nro p. nro
 ad se atra hro, & p. nro p. nro p. nro p. nro p. nro p. nro p. nro
 affertur, unde p. nro p. nro p. nro p. nro p. nro p. nro p. nro
 attendat p. nro p. nro p. nro p. nro p. nro p. nro p. nro p. nro
 se p. nro p. nro p. nro p. nro p. nro p. nro p. nro p. nro

Si per di facultates haberi nequeat, pot' si illis, aut, et facilis ab ad hunc
no' iam, ad iunctis que nra desumunt' auct' l'ij, nump' et facultatibz. loco-
tempore, et alijs, inconstantijs, quz hoc veritatis continent

quibz, qd' vbi, qd' auxilijs, cui quo modo quando -
Et hic etia' colligit' quo modo his strata de suadendi possunt, et rationes
Vnde et h'ic loquitur, actio mea ead' e' nra, sic et loq' in horis, et in
inutilis, Et amodo d'z, si cet' orator, et tunc ead' ut, potens de suaden-
di inposita constare, et uti l'itate uti ab im' pot' b' l'itate circumstantiarz,
Et opportunitat' de suadendi summat' pater' hoc in elegans Lucan' ex-
plo, qui primo libro, specie vtilitatis ad si b'z belly Julij Cae-
saris orator' e' h'ic carminibz.

Velant gemminis tenuis te galia liliis.

parvula tenax, facili si puglia parva.

gerens cuncta tibi Roma subiecit arte.

De his, qui de Lucian' cap, inge- situm, et ultimum pri- mi libri

Quo d'z, qui a ci'cuone constitunt' homin' genera aliter agunt, docti
aliter, et illa vicijs, et laudibz, hoc voluptatibz, et quibz sequit' d'z
secundos orato' instituenta, de facultatibz, et labor omnino laudandz, si
prius dum modo consequendz rei melior, et plenior op' ponat' eund' de-
finitas n' debet omnino pate fieri, ne nra de facultatibz illos detinet, n'
alibi illos mouet, et n' ead' illos voluptas alibi in vicijs, ad se illos, et i'uat,
Quarta d'z, et si labor ingenuus exat' agunt, retardat

De co V. qui suadet dil'ctis d'cent' auctor' cap' p'ducit, et nro
etia' illud p'ducimus n' breuitate potius, quz elocutioni consulimus, et nro
sed n' ideo notat' d'z na om' temnam, quz per cy ambrosio sancti. si-
mo parit', et eloquenti' nro vno aduerso nro itaq' de ad exitan-
t'z discipulor' aidor' nob' l'itaz magist'z, primus inquit Am-
brosius aidor' discipuli nob' l'itaz magist'z, ac si d'z nro p'dere n'
parz suadendi orator' nro nro p'velli, quaz, (h'ic etia' d'z) deus

Omnes. Sapientia apud eos qd cum agit prudentia auctoritate, hoc est sua
 capta ab auctoritate, et tamen mouent, scilicet qd quo volunt audientis ani-
 mos, qd res, que si ea non diceret, per se ad iungendum tradidimus op-
 timum quibus forma bit; et est etiam orator, qui ex parte vitz hominum,
 et delectat auditoris animas, qui si per poetarum, ut inquit Orator, sed de
 torum, et est et fidei, dante de illis libris dicit, per alios ad ali-
 gto dicitur

Hic p dicit volunt, aut delectare poetarum
 Hic sonat, et iucunda, et bona dicitur vitz

Et hoc de primo Dico de illa libris sufficienter, in laudis vitz om-
 ni potest Dei, ipsius que dicitur. Dei genitricis in maiestate con-
 cedit

Breuis apendix ad primum R hec Librum, ubi qd su per- sunt de pginas matris, et eorum explicatione dicent

Sic triplex ratio quod supra in explicatione quatuor deum ab auctori-
 bus per eorum tamen, et opera minima qd tu per illud dicitur quod dicitur
 et assignant, que tu per hunc carmen nunc, continent

fabula narrat christi, sententia fuit.
 confirmat locum, hanc pueri, aut omnia confert.
 fuit de eorum et hinc, et in dante legum.

Quod si singulis dicitur generum, apud in per, et generi de illis dicitur
 de illis dicitur, fabula, narratio, christi, sententia et hinc generi de illis dicitur de

Refutatio ut bene fiat rith contrariis partibus, quarum 1^a e' exordij, 2^a
 Juxta positio, 3^a e' argumentum ut contrarium in exordio debet
 auctoris motum ad indignationem auctoris i'fellendi ut, Lig. Caudam
 vltimam in expositioe oportet narrare, et fundamentum rationis
 qua vltimam e' ad refutationem in argumento vltimam et refutatio com-
 plementum habet, si eni argumenta, quae p'pue auditorij intellectu
 non videntur, et ut melius argumenta fiant, sex capita, 1^a sed ar-
 gumentorum ab auctoribus assignantur, vnde ut refutationis oritur, nem-
 pe aciculantibus, quae de se habent ab officio ab inveniendi, ab
 improbi, a repugnantibus, ab in decore, et ab inutili

Refutatio ut ponit confirmatio, et e' qua narratio cum
 causa aliqua impioa movet, et emittit e' partibus, 1^a refutatio licet
 in obariis videri, de ut in exordio audit auctor, 2^a et, Argumentorum
 summi debet accideri, aperiendi, accideri, ab uti, ab honesto
 quae si stricta capitibus, refutatione partibus

Ad vltimam huiusmodi p'pina mater, deus fieri de-
 matione, quae emittit et in laudibus, et in reprobus, et in laudibus,
 emittit, de laudibus, et in reprobus, et in laudibus, et in reprobus

Dei amonitione, quae generi iudiciali subijcit, et ratio ca-
 gens huius, et mala, quae alicui in laudibus huius impioa vltimam
 p'pina, de ut ipse emittit, et p'pina p'pina p'pina p'pina p'pina p'pina
 in vltimam, et in vltimam p'pina, tertio loco p'pina p'pina p'pina p'pina
 emittit in vltimam p'pina, sed aliqua de eadem locutione, et p'pina p'pina
 quae p'pina p'pina, veluti aliquid quantitas obijciunt, et a comparatione emi-
 non ad maiorem, et ad vltimam, et in vltimam, et in vltimam, et in vltimam,
 a comitibus modo vltimam p'pina, et ab exclusionem in vltimam, et in vltimam,
 quae quid ex cluso e' quid e' p'pina p'pina p'pina p'pina p'pina p'pina
 de, habet de e' p'pina de vltimam p'pina p'pina p'pina p'pina p'pina
 aperiendi, aperiendi, aperiendi, ab uti, aperiendi, ab honesto, et ab
 vltimam, et in vltimam, et in vltimam, et in vltimam, et in vltimam, et in vltimam,
 ut de vltimam de conformi p'pina p'pina p'pina p'pina p'pina p'pina
 et in vltimam, ad exemplum aliorum de p'pina p'pina p'pina p'pina p'pina
 vltimam p'pina p'pina p'pina p'pina p'pina p'pina p'pina p'pina p'pina p'pina

in peccatione n' adit, ut multa' eglati' hominu' impuniti' eglatio' dicit, &
licentiores fuit

Ordine nullo sequatur hic laudatio, quae est una ex quatuor ma-
tis. Et ratio bona aliter enumerant, ad quatuor partes sua, & videlicet
ingenere exornatio assignata manent ad recuperationem transiit, fuit la-
udatio iudicialis, quae quidem recuperatio est de alio est quod si non male di-
ximus est de se terminis laudatorem, seu stratum aduersus videtur
fuit laudandi hominu' verba, et alia, quae ingenere laudatio manet
explicitus

De comparatione peculiaris nihil agemus laudatio comparatio
inter quatuor mala numerat ad quatuor laudatorem, & per quatuor dicitur in ultimo To-
pico laudatorem agemus, duo sunt aduersus laudatorem primum, ut ut non
se ordine comparant, seu ut alibi in nota uirg. humilia humi libet,
medio inia, medio in libet, & magna magnus comparant, id est, ut non
sua singulari, quae in uno extremo reperiuntur in alio cui comparati-
o enu merent, potius in hoc parte dicitur, quae celebratione ponit

Ad amplificationem nationis n' parit, ut re per dicitur
iudicium in oratione, quae quidem in laudando dicitur, si parit ne uirg. in
debet in ultimo capite huius primum si in alio dicitur parit uirg.
mala huius huius, quae in de fuerunt dicitur quod per, quae per imp-
perius mali de se nita dicitur in laudatorem, & ex quatuor motu per se sub-
est, hoc est etopia est in plebs, & in apud deperimus in mortuis, & tunc
in plebs dicitur, deperimus in laudatorem, & tunc appellat quod per
etopia, & tunc in deperimus deperimus in laudatorem in alio in la-
deu in laudatorem, ut in laudatorem. Replacitum in laudatorem, & tunc
laudatorem in laudatorem, & tunc in laudatorem, hoc est etopia secundum
in laudatorem in laudatorem, in laudatorem, & tunc in laudatorem, in laudatorem
interius animorum afflictiore parte sunt, morali quae ad motu homi-
ni corrigenda, & tunc in laudatorem, in laudatorem, & tunc in laudatorem, in laudatorem
ut in laudatorem, in laudatorem, in laudatorem, in laudatorem

Exemplum conueniens est illa bona per se in laudatorem, ut
quae futura utitur, ut in laudatorem in laudatorem in laudatorem

hunc Virtutis, qui in his apud quos sermone habere incipimus
ostendit, et elucens, per seque ab enumeratione Quarta l'atit
pudoris. Et nunc itaq, sic etq, C'eto post redit in senatu dicens si-
patus conscripsi prohibui immortalibus, immo, fratres que meum,
Leues que nobis meritis vobis cumulate gratias egero, que is,
obest que ne me is possit, que magni fudini Deorum bene
se noy id laudandi putetur

Benevolentia etq, captiva potest ab audientibus perio-
na si nostra, et illi coniunctione, et nunc hunc per solito eloquen-
te verbi ostendimus, et eoy, in bello, in pace perstrata facio-
ra, et gestas, parentis q; nobis l'atit sem, ali quo quam tumuli qui
adventus me nota laudibus, et encomijs exultemus, et Proplatio
fuit ali quo Tullius nunc ait (dicit), vellet iudicis conspicui, et
consensu ille uerat, et re fuit mentis sug

fleret etq, et mouet audientis animus si reuerata aliquot
floribus in sug, et ferant eoy, qui, straxi, si, Et audientis
n accepti, q;, ad compley, ad id tam floribus, que floribus
ty nomine an audientis conuertamus, et hic nunc dicit id et ad
uer an audientis persona de sumptis

Sed tunc animus audientis a se hunc prima dicentis par-
tialitate mentis, et reuerentia de carnis paucitate Veris, habentibus
si longius nunciat ad dicendum, et Pro arguit, poeta secunde Tullius
conuenimus deus si quid e' in me imperis iudicis, q' sentio, que id
exiguus, et cetera, qui hunc eoy dignus e', qui antequam quod fieri po-
teret ay, ait, p'ius eoy contentior, que attentione inuolentia
que bene attentione di' fluitat, que docet l'atit parit, et compa-
rat, eoy, si uni tantum id pluri, eoy magis ac com modari, et
seruare potest, etq, ita oratori que eius oratori contrario pau-
ca mutati apud an, que ex eoy huc addit, et per hunc in-
eloquentia vni talis communi, et com mutati huc ad appellari

Sed et in figura mali, et inuaporatione spiritus satis bonum

Oratoria cuius intentio, et iura nō sūt ad veritatē tractandam, verū
diligē, ad eā ad eam similitudinē ita delibatur. Unde ita fidei au-
diētiū quā firmata veritate possit degnī.

De narratione poetica, et historica ubi qd vbi supra te-
tigimus. Et sic de oratoria tantū impendit acriter dicemus. Huius narra-
tionis partes sūt duae partitio, nūmūq. additio. Item enī im-
mo, et debent, ea quae, et longitudine operis, et consuetudine diver-
sitate sūt cura sūt, ut ex pte tractent, et clara pponant ratione
impariter dūcūt, ac partitū, hōc opo narratio pōt sūt partes
sūt continet, ab e lūq. qd dīd sūt dūcūt, et lūq. ea quae
narrant ad vti lūq. et commodū animorū audientū, et effe-
ctū virtutū, et ad nūq. incertitudinē ordinant, alia narratio est
dīgnitū, quae p figura a pōt hō pōt multitudine sūt in oratio-
ne continet qdō, et fidei, et laudationis, et cūm rationis, et tan-
q. tran. sūt nū causa aet, quae tractat ad alq. dūcūt, et mo-
nū dīgnitū tran. sūt orator, ut in Verū sūt talī quando Cī-
cero, quae ab amicitia lūq. quae consilio laudat Verres
in continet et dīgnitū sūt. Et ante alq. nūq. dīgnitū
sūt mōnū et mōnū.

Hic supponit et plicare Cūctis narrationis
p pectatis, seu virtutis, et qdō sūt narratione utendū. 4. d. Ut
q. dīgnitū narrationis virtutis, quā pūma e breuitas, secunda
ordo, 3. pulchritudo, et quā u lūq. seu v nūmū lūq. quā
hāq. p pectatū p mōnū q. dīgnitū mōnū mōnū mōnū
Et sic ad narrationis nūq. p pectatū.

Sic ut nūq. ex p pectatū narrationis sūt demonstratū de-

Deliberativus, Et iudicialis hicplex est; Invenit narratio v-
sus, In genere enj demonstrativus tunc est more utendi, cy ut bac-
tanda, Causa postulativa id in deliberativus in quo desu-
tatis, quæ, Et fugienda, Complettenda, prout cy mea cy nar-
ratio ne agit, cy mea narratio in possit in est tempore ve-
nalia narratio nisi cum forte deperitis agit in iudicia-
li, denique tum ad hoc est narratio, qd, Tu de qua fu-
it iudicij debet, Lex si nota n'est, Ita a b adversarius am-
bigit, Et dubitatione multa utad sui mani festatione indi-
gat narratio ne alit' n' accusatione, De sententia e vacando
soly hic supert applicandj qd id status iuxta quæ narratio-
ne si est soler, e p' quæstio illa, quæ ex prima reny, Et causam
afflictatione pcedit, Et id est status e d' illu, Et a b' f' causæ
congruere in me, Et a totalit' breo causa consili, Et n' ex h' d' g.
quæ in hoc quæstione quæ soler n' m' d' an us it, quæ s' e
qualis s' e ul plex ul status apud auctores cognoscit imolimo
enj in quæstione an illud de quo in oratione quæ in reny n' s'
nec ne, Et hic invenit appellati soler consiliu lii staty, Ut
am Cledius Cesar fuerit Philantho, an uo, Et hic finitio-
ne status d' ci soler, Invenit tandem, quæ qualitate staty Phil-
antho appellare consueverunt vnde tot vti lii as, Consta ul
v' ligent in uel ligat h' lii staty, modi suppositi, Et aliquo illorj inno-
tione p' m'ro sequit' narrationis ordo, cui debet succedere optima
confirmatio qualis est ea, quæ argumentorj v' illorj, v' l' u' v' r' i-
tatis consiliu, quæ p' ad am in matione, Et eius partu quæ m-
guæntationes p' d' d' amur

De confirmatione

caput, quartum - 4

cap. quintum

Secundum modum et confirmationem acceptam, confirmationibus
aliquid est notum argumentum cum asseratione expositio non, et illo
modo asserationis est legem bene confirmationis legem servari quo
cum instantibus non, et vultu servationis quatuor est eadem qua
non non notum, sed quod melius hoc argumentum videtur. Et rationem
deus est plus de argumentatione, et eius modi singulis ap-
paret autem iudicio

De argumentatione

cap. quintum

Argumentatio videtur alibi notata ut minus est argumentum ex positio, seu
ex planatio, argumentationis species est quatuor, ex si legimus
non minus, seu ratio tria non ratione, Entimema, Exemplum, et induc-
tio, si legimus est in qua ex duabus primis et positionibus, ali-
3^a inferitur quod conclusio dicit unde patet si legimus de tri-
bus et positionibus veluti patet ex compositis, et constantibus, quas par-
tes ita legimus debemus duntaxat, ut ita prima dicitur maior, 2^a minor,
et 3^a consequentia, Rebutitur vero prima et positione, sed assum-
tionem, et tertiam conclusionem, seu illationem appellamus

Entimema est argumentatio in omni parte composita
duplex positione constantem quing legem videtur autem si primus

¶ *Praeterea* culus id est aliter, et secundum sequentem, et v. *Rhetor*
primum appellant propositionem, et secundum illationem, si v. prima
propositio alterius precedentis id est illationis, et illi supradicti sunt per
necesse ad tunc secundum locum, prima propositio dicenda est
minus, et apud debitorum assumptum, et adsumptum, primum modum id
exemplum, hoc enim membra tunc autem est bona, et expectanda, primum
propositio apud dilectos dicet autem, apud *Rhetor* propositio
si v. secundum, tunc membra facti, cui addat, id est *Rhetor* est autem, et
expectanda, tunc prima pars dicenda est minus, et assumptum

Inductio est quidam minus argumentandi, vim magis,
et auctoritatem habens, eo quod in ea res quae dubia erat quid
dum non dubium conclusum, seu conclusum in iure est, et patet, ut
si de canonicis praeceptis nobis plerumque civitatis consules, senatus,
et equester ordo amore persequitur, quod est civitas optime sentiat,
et sic illi totum amorem per cordis affectum

Non minus est auctoritatis exemplum, et ar-
gumentatio in qua ab uno particulari ad aliud, et tunc ad uni-
versale per similitudinem intellectus conveniunt, optimus est exem-
plum illud Cicero, de iudicibus crudelis ita alloquitur, si tunc non
paris quomodo alienis misereberis.

Notatu dignum est illud res per se si loquimur tunc
membris inductionis, et exempli supradicti generis nomine fungitur
argumentationis, ita ut illa argumentationes per se dicuntur, quasi
sint media genera sub quibus aliis obijciuntur species, ut sub
loquimur illud, rationatio, et propositio. *Epistola*. *Geni-*
tes

Ratio tripartita, quæ est quasi legum extensio, velut alij dicunt in
 locum extensum, eod. sec. modo consistit, quo collectio, alij
 inope quæque partibus licet diversis rationibus, constat enim ratio tri-
 partita, quæ tripartita, cui statim iuc cedit præpositionis ratio assumptionis, et
 assumptionis ratio, et tandem conclusionis, id quod est clarum, et
 ex collectiois exemplo mutata præpositionis, seu partium ratione
 ratio tripartita, exemplis satis copiosis potest ad alia quæ in-
 gent relicta claudere, transeamus.

De expositione cap. octauum

Expositio. Secundum alios expositio nuncius venustatis, et le-
 poris quæ diuinitati habet, et argumentatio ita grauius videri
 quæ ab aliis in se continetur, et claudere, constat enim impu-
 sitione, cui addunt duo rationes, et rationibus duplex, addi debet
 sententia post quæ sequitur confirmatio, quæ summi debet a-
 dmonitio ad imitandum, ab exemplo, Labitur enim ut ab aliis conclu-
 sio, quæ vltima pars est eliciat, videri potest hoc doctura
 in sequenti exemplo quo sapientiorum et hominum eo modo videtur præpositio
 de gentia debent humaniorum literarum, et eloquentiarum studio
 vacare, ut veluti dicitur, ut auctor alij in eod. vique consensu
 rationem in consensu, et ne deficiat alarum vacantes humani ceperant, et
 sapientiarum thesaurus in alius, et inuoluit in illis videri, et 3.
 ha communis sententia minus conceptus potest. Et me luo diuinitas copat
 utriusque sermone, et lingua et mentis, et ingenij carmina, quæ
 nostras degeat ut potest, et manu scribat copulationes, quæ ad tractat
 in quo lingua velut citius diuinitas celeritas, et verborum copia
 non est alia, si sapientia in me non inferioris alij in lingua carni.

1^a ratio
 2^a ratio
 3^a sententia

100

Cuius apertus, nō sicut sine solis lumine res se, & si pulchre
 sine soli cuiuslibet obsequio mentis tenebunt, ita sine eloquentia admi-
 niculo silentij tenebris in vltima sapientia, sicut dicitur, Cuiuslibet
 cui radij deficientibus pulchritudinis nō deest, hoc optime ab exemplo
 nobis intellectus Socraticus, qui ante quā dū caput suū in cō-
 scientia peccatis imbueret, nō impolluit linguā tenebris, sed lo-
 quē in ista curia de corpore pēnitet, annus linguā se dedit, atque
 de cauid audio, unde quantum nō solus nos, sed etiam des eloquen-
 tia mouit de beatitudine, vltima fati le coniectabimur, ut sine eius-
 dem opere, & subamine sapientes balbuciant, & multi sapienter,
 & cetera cūq; ad miniculo, etiam indolent, & impetū nō nisi cum
 doctore nequeant eloquentia tū moueri, atq; delectari

De ephiquegeta cap. nonum

Si quis si mihi l'adūz ephiquegeta, & ephiquegeta int' se habent
 nō sicut ephiquegeta truncatus dicitur solus si loquimur, & ab aliis pon-
 si loquimur, ita ephiquegeta truncata dicitur potest ratio si natio L,
 natio si natio nō par eo qd ephiquegeta ex quo suū in ratio-
 nis nationis, ex tendi potest, si ephiquegeta in si loquimur, nō
 illud fignemur capite ephiquegeta, & amary ephiquegeta dūq; suū
 ex quo ita potest si loquimur ita confici, seu ratio si natio con-
 nō nullus seruis si si dicitur si dūq; suū rephiquegeta debet nō illi
 reliquere maxime, & summy maxime ephiquegeta, sed domo ephiquegeta
 qui summy bonum ephiquegeta, & totius dulcedine sū omnia que bonum ephiquegeta
 go, & maxime, & summy maxime operatus ephiquegeta qui dūq; suū re li-
 quid vbi in statu rationis, qui in p'positione, & amary hōne

Adunt ea quae nunc ratio si ratio est. Et in quibus est quidem
resolutio. Verum in si copiam in quibus quod est de ceteris posse
entimema contrariis, et ipsius explicatio.

Nec solum in hoc, entimema, et ipsius quidem modo de se-
iunt, sed etiam in eo quod entimema semper in modis argumenti dicitur.
Et ideo nunc quod si illa ratio nota inuenit ipsius quidem
nunc ita in modis absolutis et simpliciter rationis profecto.

De sorite cap. decimum.

Quod argumentatio in per se multiplex, eo quod plures alius ar-
gumentationes, et quasi gradus, seu aequalitates, componit, nunc clau-
ditur. Continetur, unde a latinis aequalis argumentatio. Et ap-
pellatur, hoc argumentatio nunc modo quod unus alio modo. Temis totus
et quare continetur hoc totus a totis ternis, potentia in modis et suis fi-
liis, luto pa in quibus dominat in totis, luto et propter, quod et aliter,
aliter temis totus, temis et luto, vixit, vixit filius, et filius et luto.
Vbi 3. argumentandi nunc videtur in quibus, ut solutio non est aliter.

Sed hic argumentandi nunc in plures et plenas,
Et ideo ab alijs appellatur aphorismus et plures gradus argu-
mentationis et in pondenti periculo nunc. Et ideo nunc in pondenti
in inconsiderando aliter, et ipsius quam si hoc argumentum et pro-
tionem, et ea in quibus argumentatio considerat, ut nunc nunc soluitur,
et ideo.

De violatione, et opo- sitione cap. vnde- cimum

Violatio est quod est contra argumentatio in qua, et aduersus rationem nunc

De modis exempli est illud cum dicitur Quamvis multum in uisum
tunc quo ante hunc est quod cum iustis multum non poterat, et tunc
exemplum sentit et illud quod pater dicit filio quod habet leges singulas
aut prius, et cetera

De enumeratione cap.
decimum tertium

[illegible]

Vnde enumerandi seu dicendi modus ut supra notauimus ca-
 pit & enumeratione si ad quandam in oratione sed ne se tranſi-
 perunt ad secundam orationis partem, cui quatuor desideria prima, in qua locus
 hic manifeste cellatur, si vnde ad illud quod in audientium me motus aſcendit
 sit necessarius, tunc ad orationem, quae 3^a pars orationis plerumque videtur.

*Fluctant aduentus et enumerationis potius ad iudiciale, quæ
 demonstrant, et belluocant quæ plene, Laudat enim quæ pæpæ et pæli-
 tes, et delectatione laudare, magis, quæ ut enim merando recte cum, accusan-
 ti, pæpæ et accusandi, pæm nendel qui delectu, pæpæ de felis enim merare,
 quæ pæpæ enim meratione accusat, a l'ito enim potest, si me cecidit, pæ
 pælauid, quæ si n'la pæpæ pælires enim tonda erit.*

De dilemate, et simplici
clutione caput de cūmum
quintum

Item q. ab ali. si logi. mus. et nunc diu. idem, co. q. vna
que p. meas. rige, atque aduersarij, ut ex ali. qua. parte
illu. capiat. constat duobz. q. p. h. i. n. d. b. quary. si aliter. n. p. e. s. in a-
liq. t. n. i. d. a. n. u. s. e. e. e. x. e. m. p. l. y. n. e. q. u. e. t. y. illud. illar. i. n. t. i. o. i. n. l. i. n. g.
l. i. o. i. n. t. i. o. i. n. g. i. g. r. a. m. a. t. 41.

¶ Primum e. m. p. h. i. s. i. g. l. e. l. i. n. a. n. o. g. a. b. o.

Illud de inde sequens, ut i. n. l. i. n. g. o. p. e.

Dillig. p. h. a. n. g. i. d. i. l. i. n. a. n. e. p. a. n. g.

Sed tu nec p. h. a. s. nec i. n. t. i. o. l. i. n. a. n. e. g. a. s.

¶ Inus h. i. c. a. r. g. u. m. e. n. t. a. n. d. i. p. r. o. v. t. r. a. q. u. e. i. l. l. u. s. p. a. r. t. v. e. r. a. e. s. t. p. a. r. t. y. f. i. n. i. t. u. d. i. n. i. s. a. d. a. n. i. m. o. s. c. o. n. u. i. n. c. e. n. d. o. s. t. a. m. i. n. A. t. h. e. a. q. u. e. i. n. p. h. i. l. o. s. o. p. h. i. a. h. a. b. e. t. l. e. x. h. i. c. n. o. a. r. g. u. m. e. n. t. a. n. d. i. m. o. d. o. v. a. l. l. i. r. e. t. u. r. e. x. a. u. t. i. s. s. u. e. x. d. i. m. i. s. s. u. t. u. n. d. a. u. d. i. o. p. l. a. s. i. m. p. l. e. x. e. r. u. i. t. c. o. n. c. l. u. s. i. o. n. e. x. t. e. l. l. u. s. q. u. e. e. x. a. n. t. e. c. e. d. e. n. t. i. b. z. e. p. r. e. q. u. e. n. t. i. b. z. n. u. s. s. e. n. t. i. a. i. n. s. e. q. u. i. t. n. o. n. i. d. i. c. a. t. e. m. a. t. e. r. q. u. e. s. i. l. l. y. a. m. a. t. r. a. d. i. c. i. o. n. e. v. i. t. e. d. i. c. i. t. u. r. q. u. e. e. s. t. h. o. m. o.

De confirmatione, seu futatione cap. de- cimum quin tam.

¶ Post tot argumentationes genera, quae supra retulimus tractari, et
explicita. s. o. l. e. s. e. a. n. d. i. a. r. g. u. m. e. n. t. a. t. i. o. n. y. c. o. n. f. u. t. a. t. i. o. n. y. q. u. e. a. b. e. l. o. q. u. e. n. t. i. s. p. u. n. c. t. u. p. e. n. e. d. e. s. i. n. i. t. u. s. f. u. t. a. t. i. o. e. s. t. r. a. d. i. c. i. o. n. y. l. o. n. g. d. i. s. c. u. t. i. o. n. e. q. u. e. e. t. i. a. a. b. a. l. i. q. u. i. b. z. r. e. p. r. e. h. e. n. s. i. o. d. i. u. s. o. l. e. s. c. o. q. u. e. a. d. u. n. i. u. s. i. o. n. y. r. a. d. i. c. i. o. n. y. n. e. q. u. e. a. n. t. c. o. n. m. o. d. o. r. e. f. u. t. a. t. i. o. n. i. s. p. u. s. p. r. e. h. e. n. s. i. o. n. y. v. a. l. u. a. n. t. e. i. n. f. i. n. i. t. u. s.

¶ Sed quae sunt confirmationis partes, et quae minus exco-
di eas facile coniecta est, et attente de confirmationis partes p. p. e. s. t. d. e. n. t. e. i. n. q. u. e. a. d. u. s. f. e. l. l. e. n. d. y. r. e. f. u. t. a. t. i. o. n. y. p. a. a. d. e. n. t. q. u. e. c. o. n. f. i. r. m. a. t. i. o.

Ad si mandy nōt, et sic videri potest si finitio, et aspi-
ratio, de qua peculiarit' impo' nas mātis qōimus ~.

De oratione, seu e- pilo go cap. decimū sex- tum, et vltimū huius secundi libri ~

Oratio quae a Graecis, Catechone, et alijs epilogus etq' dici solt, et vlti-
ma oratio nūc parit, et ad quā alij veluti ad finē ordinant, et
tendunt eo q' in hac moueant, doceant, et faciant auditorij anī-
mū, q' totius eloquentiā finis p'que habendo in me illūthe-
sant, et fortius appetitū debent ~.

Oratio constat duobus partibz, enumeratione, scilicet, et ampli-
ficatioe, enumeratione, et ut dery in memoz si us longā dē-
ducit, et ut in vna composui totius oratio nūc argumētū mentes
auditorij p'ferat, quae docet stabi'liendo. Enumeratio est, seu
repositio ita ut, quae dū pōit, et sūz in oratione fuerunt vnum
sub aspectu buant' amittit, ne semp in oratio ne eoz nō fiat d'ali-
q'nto in repositio nūc, ornata, et lūta figuris ad mīra tione, excla-
matioe, et alijs, quae ad p'mouendos anīmos iūbant ~.

Amplificatio, quae 2^a pars orationis est, licet ab ad hē-
tione oratio nūc ita pōit' dūbū, ut ab inū hē oratio nūc, q' totū
corpus eius reposit, hē tū vbi q' q' ad hūc cōtē tando si aū-
mū st'itendo, ne per mo uendo vllentates, ut itē quātū st'itūm, et
ex p'p'io quadā, et inde ardentior auditorij st'iat effectus, to-
ta nūc amplificatio nūc st'endi dēbet, cui etq' sententiā pōit, et

Rationis gravitas, & exemplorum varietas ad rem brevitate poterit
 item, non tenet panger, non scilicet exemplis q; non libet.

Hic tamen advertendum erit multos, & videtur de de-
 cendi, & si nudi nudi pult, namq; nationis de terminus, & p
 postho f; ad in montis Deg, atque celestes spiritus, & pexor-
 tationis, & pexhortationis, Tandem ex itate aliquo ingenti ter-
 rare Lingua nato, & in rapio modo, & alio, quam pultum il,
 quos magister, vnu, prudentia de u bunt hoc eni multus,
 quos secundum ille tiber, & vnu euentu dabunt, & sic ad-
 terit in laudis elis dei pars sancti nung, virginis q; Ma-
 ris sine laudis conceptu celum nobis, & ceteris pede tran sies.

De arte Rhetorice Liber tertius De elocutione cap. primum

In prima libro huius Rhetorice diximus memini oratorum debere semper
 aperte elegant, & illuminare loqui oratorum sententias, si qua-
 ry, atque hanc hanc hanc ita distinguere, & exornare, & Rho-
 tori f; f; q; e' de hoc aperte ad p sua dendi mti facere, in
 secundum ea, quae ad p hanc nationem con p dendi & sententia p hanc
 omni quo illa de p hanc debere quali de brevitate m dendi m;
 nunc in p hanc de elocutione, quae p hanc palam Rhetorice
 & Dugana p hanc agemus, in m eni & v hanc p hanc
 atque sententia p hanc agit, agit nationis ornatu, &

Verbo pome sufficienti expumete sine Trocu, Et trans latio ne
 Vnde sic etas segetes vagitiliu appellat riny agut aliq agitat
 Et p qd uq, Et aliq tetrany vbertate segetes capiz Vagultou, que
 Luxuriat, seu Viroz seu pulchritudinis declarat

De t haphora cap, ter- tium

Metaphora Ut imunit ab auctoribz de finit e trans-
 latio Verbi. Sermonis alio in quo p piz e ad locu in quo p
 piz est, aut trans latio p piz e meta p piz d suenit Vira bubz pau-
 peras, seu ero pia, Ut p piz effectus ad alis, que trans sonant suple-
 ret, tu plex e meta p piz Vnu prima qto nec cecius p piz Vira bu li
 imp piz Vnu piz cogit ut si d as, penau Vites, secundus qto Vira
 by trans latio maius multius, et signa plantius p piz e, Ut in sen su
 in p irato, Standz tertius qto Verby imp piz p piz elegantius,
 decentius e' spondenz ali qto Verba p piz audientiz aures dedecere

Metaphora hoc mo sumpta, et ex plicita quatuor sibi,
 Exercece modo, qto trans latio p acob inani maki ad inani-
 matas, Ut e' illud sal mo gro p piz tunc exultabunt oia signa p piz
 ad inani maki ad us ani matas, Ut e' Exequielis. Unde mo, au sonat
 a Vobz q. Cui dey, a rebz ani maki ad us ani matas, Ut e' dicitur
 cadentus e' Veu tatis, sicut senectus eius q e' hinc auobz inani

Malis ad us etig animatas Ut e illud Dactili, quae se mutant
gentes

Hic vltimo ad vertendum i. g. metaphras vni poetis n. raro
p. mittit, in oratio ne v. et p. mittit, quae ratur, et singulari, nam si
fuerit vni periet, met. p. h. ratur, in auguria, in enigma
nec etig. per. metaphras auct. longe distantibus desumenda Ut e
illud Enni celi ingentes sonitus

Sed hic aduersarij metaphras nesciunt ad Ioni. D. ad
Ips. simili tudinis deducendo, tunc eni auct. auctentibus animis grata est
metaphras pto Verba trans late q. p. ratur, h. i. e. are ratur, seu ing. p. ratur
deum mat. aliquo simili tudinis cum se ratur. f. ratur. h. i. e. ratur, de hoc
q. simili tudinis, et eius de. p. ratur, conuenit, q. n. ob illis, et n. n. ratur
solo canda e metaphras

Hic q. ob cel. d. n. ratur pondemus imp. n. ratur negando ad
simili tudinis, et eius de. p. ratur, h. i. e. ratur, et d. h. i. e. ratur
p. ratur n. licet metaphras, si uer, et simili tudine auct. d. ratur, seu
imp. p. ratur deum mat. d. f. ratur. h. i. e. ratur, ad q. in hac se. ratur
compariet, in metaphras v. n. ita d. p. ratur, et p. ratur. h. i. e. ratur
by, ut in illo Vap. ratur. h. i. e. ratur, fulmina belli ratur, v. h. i. e. ratur
muni simili tudine vter metaphras p. ratur. h. i. e. ratur, fulmina belli
ratur, et ex h. i. e. ratur, quae in hunc m. ratur. h. i. e. ratur
solatio

De cinedoque cap. quartum

Quae a Quae cinedoque a Latini incasio seu intell. h. i. e. ratur
et tropus in quo v. ratur, et toto p. ratur, et antecedentibus

Per dñe do qaz sequentia istend ex antecedentibz. *Aligi, pte illud*
Maionu qto ga 22 ~

Aspice aratra iugo seferunt, sui pona iu benci ~

Et etiam qto ga pti ma ~

Maionu cadunt alii de monti bz vmbbz ~

Via a labori cessatione, et redita viuy, vmbbz p cadenti bz Del-
porting qto aligi ~

De metonymia caput quintum

Quam. *Platonu in Cicerone impaferi gram maticā metonymia, seu*
me lūu alij, rursus nomī nationis appellanti, eo qd in metonymia
effectu aliquid p causa, causa p effectū, contineri potest, tamq-
tu p continenti, potest p pte potest, sig nū qd signi ficate, et
signa nata ponant. Vbi quicqz nomīny bari mutationis, seu verum
trans nomīnatio nū cum capte, et veritate fiant, Vbi hū pa-
ter exemplo, vbi causa p effectū ponit, qd in uerbi vacui p
Vino, et seu p pane ponunt, apud Ciceronē dicentis, seu seueri, et
Vino super Vinu, et extra in illo Omībz, palido mari q quipul-
sa pede. Vbi effectus p causa ponit, qd ponit palido, ppa-
lato, qd ex morte sequit, et continet p potest. id exemplum
illud Maionu Crudo, et ego gratiū mī annū idē et solū
bus, et extra continet p continet illud eiusd, Vna coronant
idē potest, assensu p pte potest. Vt illud in qd mī ar-
det p alipen idē vā agenti in mī, signi tūqz exemplū.

In quo res signata representat, si illud Virgilij Georgicorum 2.
 n' d'ly p'puli' facies, n' pul'pura uery flexu' d'et n'q' B'cula-
 tu, ne q' B'guy auctoritas mouere possit.

De antonomasia caput Sextum

Antonomasia est quidam ex antecedentibus, quod in re uerbi de nominis
 desumpta mutatio, ut si ad lucanum Humanit' Carthaginis q'uer-
 tione a G'pione patata, ipse G'pion' Carthaginis eueror appellat;
 Unde ab alijs nomen natio etq' d'ic'io, eo q' aliq' q' nomine indit-
 tuere, cuius off'it' d'ic'io antonomasia formari potest. 1. ex uia ap-
 positio, uelut omni' appellat ex coice'u, n' substantia, n' ad
 adiectiua uer' ita t'n' ut agor' ablati nomine p'p'ia p'edila-
 re, ut e' illud Virgilij l'co. 6.

Trois angui' d'ade' facile' de sensu haberi.

Ubi ab apposito facile intelligit' l'neas, qui Trois natus, et
 fili' erat Anq'is, si u' post Epit'et' nomen adiciat p'p'ia
 Antonomasia id apposito appellabit'. Ut si dicas eueror Car-
 thagin'is, O Humanit', G'pion'

2. fieri potest immo, et n' omni' antonom-
 sia q' ab off'it' q' pluri' h' alij' s'ue n' u' p'p'ia aliq'
 ex relenti' apli' rati p'p'ia ali' q' declarat', ut q' d'ic' pau-
 lo Apollonius, Ma' p'p'ia u' p'p'ia, q' d'ic' p'p'ia
 p'p'ia, n' etq' Virgilij q' p'p'ia i' rati d'ic' p'p'ia

hōng, Quesando alomōhōng ad cūlū gūahōng dī'ūmō, nōōng gēu ū-
-zā nī'itō. Lōmī tōmō ad Vōrby, Cōsēmōng, P'etōg extēdī ad a hās
mutatōnes vōtīs, Lōmī tōhōn dī

Si ita intendant aliqui hanc essentiali Propriam, Ut
ex verbi definitione constare e mutatio verbi, sermonis, & onoma-
topeia, que tantum e mutatio vocis, seu immutatio rationis in partici-
patione essentiali Propriam alii verba illa inde se nunc emend
superflua

Fluit instanti, ut in pond. h. r. a. essentialit. et
mutatio. Verbi, Sermonis. In lingua. Verbi, Sermonis. In
neg. aliam. etiam. ut concedo, in fieri. etiam. ut in muta-
tio, in qua. concilio. essentialit. r. a. generis, ad hoc. ut illi. par-
ticipando. generi. subordinet. essentialit. tanquam. ipse. illius.

De cathedres cap. & laicum.

Quia latini aduocatus dicitur catha-cus appellatur et hoc quod
adus non habentibus nomen suum. prope in prima et agitur et
ad modum ut hunc pro matris quod pro patris inter se habent patris
fidei eo quod matris et uocatur inter se habent non solum nomen pro patris

[illegible]

Metaph. s. de viliis eligia undecima q. de acciis

Metaph. in pinto ter supero. Metaph. illor

falta e' huiusmodi dura ter vnda. Metaph.

Vbi illor pectus, pectus p. hyeme, huius p. antro pectus

Illud etq. Metaph. elegia 1.

Pot. a. huius noma regna. Metaph. mirabo. Metaph.

Vbi ab huiusmodi ad pectus, ab pectus ad reges ad reges ad pectus

ab pectus, tunc ad annos gradatq. axerit.

Secunda dicit aliqui ex tradita dicitur. Metaph. qui, metaph. sim
neg. e' ab pectus, tunc, neg. a. dicitur que dicitur, in pectus n. e' neg. p.
sic quod, tunc e' mutatio. Metaph. L. sermo n. huius n. dat. talis mutatio
p. ne p. tunc, tunc dicitur quod huius notabilia, q. in metaph. n. e' mutatio
certant in pectus. Metaph. tunc, signi. f. tunc, ex p. tunc, quod cer-
tant extra illi, p. n. dat. mutatio. Metaph. L. sermo n.

Metaph. arg. ut contem. negando. in pectus n. dat. mutatio
neg. dicitur mutatio. Metaph. L. sermo n. n. pectus dat. in mutatio. p. xima
Mutatio, quod verba n. n. e' in metaph. signi. f. tunc, Metaph.
enq. n. n. e' in metaph. signi. f. tunc. Metaph. illi in qua
Metaph. pectus, a. V. in metaph. signi. f. tunc. Metaph. q. n. e' in metaph.
in signi. f. tunc. Metaph. q. ex mutatio. Metaph. signi. f. tunc. Metaph.
illig. mutatio. Metaph. in qua. Metaph. mutatio. Metaph.

Secundo dato etq. p. metaph. e' tunc. Metaph. debet. p. i.
metaph. ad a. huius ex pectus. Metaph. p. dicitur q. assignatus, et huius tanquam
p. huius mutanda, p. huius. Metaph. p. huius. Metaph. p. huius.
quod p. antequam p. huius ad a. huius. Metaph. p. dicitur que assignatus.
Metaph. p. huius, quod p. huius. Metaph. p. huius. Metaph. p. huius.
quod p. 2.

In quibus tu te expurgabis, mihi, crede. Quia si mihi, quod
 bene tali causa dixerim

Cap. duo de cimus, in quo peri- frasis hiphbol, et hiph- baton explicantur.

Peri frasis est, quae pluribus, verbis exponit id quod uno, vel paucis
 nominibus dici poterat. Item mihi exponendi, ut si quis perit causa
 malorum ornata, et alii cuius vitandae sedulitate, quae in notatu-
 lis propriis, ut de formidatione, et ideo melius illi peritiam occu-
 rationis dicunt, immo, ex hoc peri frasis appellatur. Item, cuius exem-
 pli id illud Maionis libro 2.

Veni, interea, et tu, et nunc oceano nox

In ubi laus umbra magna, terramque, potumque

Sed aliquis dicens si dandi debet hanc int' peri frasis, et anto-
 no martis, ut penderit de eadem dicitur perit. In eo quod peri frasis per-
 tat necessarius plura Verba ad id quod explicandum sunt. Sicut
 quo modo docum quod, et obvia Antonio martis, et ita ut perit plura
 Verborum, neque perituitate explicatione. Perit in perit Verborum illi
 ut cui, quod explicandum possumus, et claustra se perit ut modo in an-
 to no maria superius mat' Verborum propriis, quod in peri frasis non est
 ne requiritur immo, et alio modo maius claustra perit aut per
 ut perit umbra non perit propriis superius mat' Verborum

Hiperbole ab aliis superlatio, ab aliis remotionis superlatio.
Dicitur ita, De oratio superari vultatque alienius augere, *Emmison*
De rei, ut illud Maronis in Lucido sexto

Et d'itoy cubile p'extant pates

Et illud etiam Lucio nū, p' se videri ut ne h'imus impetū ter m' p'ot
solū oru & otiaui m' h'emus in superbole duo p' ad notanda
p'imus nec in augendo, *Emmison* Orator fidei m'y adadit, ut
ad Oratio *fidei*

fidei *Hyperbole* causa rōis p'ima vult

Nec forte rōis exenū in aliā incidat in credulitātē p' vnum
hūmū *Tropi* magis ē p'etari, quā oratio negatā ē vnu nem * vnum
in vnum nō loquendi, nūquā forte p'etari ly mundatū erit
Hyperbole rōis magis cōciliā vnamur

Et *Hyperbole* vnu vocabulorū significan-
tium exenū aliq'ū rōis *Tropi* fuerit rōis alienus
de fecta mutatio nū, quā vnum ē tropus, in dicendū in ipso exenū
significatiōis daci sufficienti rōis mutatio nū de formalit-
atē, & constitutiōis tropi, & p' h'c ad aliq'as, quā op' p'ot
p'etari respondet de facultate hyperbaton nū h'c aliud est
quā d'ictio, seu partiō vocabulorū, sive h'c p'posita, seu
imposita sive, *Hyperbole* vnum ē trans gressio nū nū d'icō
sue b' ut videtur ē tū Marone Lucido sexto

Sac *Hyperbole* tenas fuerit fortuna secuta

Vn *Hyperbole* ē adverbiorū alienus, *Hyperbole* etiam eundē

Hyperbole rōis subiecta hūmū

Hyperbole rōis ē rōis hūmū ad eandē, quā p'etari vna nō
de fecta mutatio nū d'icō p'etari nū fidei par h'
rōis p'etari, quā partiō, *Hyperbole* nū fidei ad rōis tropi

De figuris, quæ p adlec-
tionem fiunt, & de repetiti-
tione, & plectione, & amplexi-
tione caput se-
cum dūm

Figuram, quæ in verbo distincta 1^a est repetitio, quæ est ius de ver-
bi, et in ead. oratione cuba agimus repetitio, Ut est illud Cice-
ronis phil. li. phila 2^a acuta senatus acuta equales ordinis Galu-
la hoc ordinis si hoc repetitio n^o imp^o principio & in fine or-
tionis exercet, tunc dicenda est diuersio, Ut est illud Cice-
ronis in Antonio de totis res exercitus populi Romani ont
fecit. Interfecit Antonius? de ci denatis clauisimo. cius, eos
quo q^o senatus videri? antonius? auctoritas suus ordinis a-
flicta est? afflicto Antonius?

Si tandem n' idem in principio, & per in fine rer-
um aliq. Credo vocat, eo q' repetitio n'q, quæ dicitur
delectat, spiritus debet appellari, ut e' illud Cicero n'
de lege agraria? quæ leg' talis? Nullus. Squis omnis per-
fuit? Nullus.

Sua Praeceptionis de Pong videt' vixit & fuit
et, ac p. d. m. n. t. i. d. e. t. i. n. g. l. x. o. m. i. n. e. c. h. q. z. r. e. p. o. l. u. s.

Repetitiones exprimunt, & de his et verba repetitiones exprimunt,
 sed de minuta, et non de poster repetitionis spiciendo

Hinc de difficultate nascitur negando maiorem, et
 de linguendo minus, nam per Verbum non ulla est intelligenda propositio,
 Verbum, & late per ut comprehenditur de id, quod pronuntiat, quod
 si totus pondus hinc gaudet sermone palatibus, & sic patet de po-
 ne repetitionis per ut extendit ad nia, quod nomine Verbi
 comprehenduntur et sufficiunt

De translatione, & cino- nimia, cap. tertium

Translatio est verbi de hinc auctoribus et aliis quantaliter ver-
 bant, quod in oratione ponunt, immutatio talis est illa
 cessionis in Verbum, certus iudex, certa lex, atque tribunal, po-
 test eligi translatio sicut repetendo se prius Verbum aliquod
 dum modo sine sententia fiat, ut est illud Mirandula

Nam si tua hic nostris maior clementia culpis
 Et dare non digni ut magis digna Deo est.
 Quam quod iam digni, si quod dignant amare.
 qui quos non dignos incensum esse facit.

Potest eligi translatio sicut narrata sub eisdem Verbis signifi-
 catione, ut si de lauro, cur et grandis studio se cum, non
 non paucas tibi posita da ois iuras

Verbum si subeade signi sententia et hinc gaudet
 ment, et hinc sententia et hinc gaudet

Quia di facultate poterit iterum respondere cum in-
conjugata, et tunc ducitur de in mo. Tunc autem casus ad traden-
tionem eius pertinet in flectis casus pro ad conjugata. Vnde ad-
dunt, quod in flectis ad rationem de in hoc non.

Caput quartum, in quo Politi-
ca, atq; dis iunctio ex-
plicatur.

Pote con de ton, Ut Quirici hanc aed' e' qui d'z natione ni ornatus
 abundans nobz abundans, hac figura fuit Vnus Vigi' illu
 georgicoy B. di con

Rechnungs-Buch

Anna, Amelung, Aug, Aug, F. v. d. Am.

Et no tardy e' g' n' interst' vinctiois co' diu. g' rationes, seu
 terminatioes no' e'g' minus, et offi' c'g' conu' gendi perant

[illegible]

Quod si quis, cuius ea dicuntur, ab eis, qui benedicunt, in meum
reputant, In meum vero suum est cum firmam, qui dicendi meum el-
gant, Quicquid si verba singula, si ne significat, Dem-
phacis, antientia

De figuris, quae per de tractione
fiunt, et de cinedo quae, de solu-
tione, Apotio per ci, et adiunc-
tione cap. quintum

Cinedo quae si est, ut non potest, et est, ut figurat inuenit, et
quod ab aliqua oratione Verbi aliquid ita per cinedo
causert, ut ex his, quae ueniunt, inter explicanda res, quae
intelligat, unde Cinedo quae ab aliis non mine per cinedo nis a ppe-
llati, ut exempli gratia, Tenet, ego ne illis, per ego ne illam
sciam, Illud est, quo amant, inter rogare, ut meum, et placent

Alii loquendi meum, et tu autem, quae praevalent de re-
ut, unde si nunc ab aliis, ad si bene in oratione videtur

Fortasse quae in temporibus, et per de cinedo, et in-
tine, hanc figuram, unde quae, et Apotio per ci, et Apo-
tione, nihil aliud est, quae uterentur, et per cinedo aliquorum

quae in oratione tacent, et ad si tu autem, et
quae ego, In meum, et per cinedo, et per cinedo
In meum, et per cinedo, et per cinedo, et per cinedo

Tenly adato, Erully e' di cu men in Vellu Spallu figu-
ra.

Respondet dicendum in eo qd in uno dicitur qd pater
dicit et tacet facile intelligat; et mani festus est ut pater
in auctoritate ad Brutum dicente, sermo nullus nunc dicit et simpliciter
sciet, Le ut sensus Verborum sit nullus sermo sciet nu-
ci dicit, hinc una portio populi ut e mani festum nunciatellum
facile est, et maiore multitudine indiget explicatione

Dissolutio eo g^o figura strata possidetur
ab aliis Animalibus, et ab aliis multis Accidit de i^a vna de cau-
sas officij, Quia e' g^o ab aliis omnino functionibus
res eis dissolute dicuntur, Splendore rationis bene sua dūm clare
ponant ut e' illud Enchiridion Siggiy b. p. 4.

forte citi flammæ dare bella impeditæ remanet
 Quæ hæc de unclio n' oporita, Ut Quiniliiano placet e' in
 qua sub uno Verbo plures ponunt, L'edocant. Sententia
 que si se oriz essent que libet Verby nuy desideraret, aduclio
 potest fieri Specim, Exponate Verbo, Ut patet in his
 plu. Vbi impleno ante posita e' Verby, Et in 1.º pas postum
 si tra e' (Vixit a ligato Cicero) cedar fory talis dny mi latig
 Si l'us pla dia umbra r'ole, et illa etig Maioni. S. en d'ra

No ingena inter pios, diuq; nomina pios
qui hupodas clauj, aut, qui i i i i i

Aug 26 no party met by Mr. Williams & a few friends
at the house of the same.

De part. sententiarum sententiarum in parte in illo Maronis Metamor-
phoseos primo

Spirida pugnant calidi humanitas sicis
Mito cy dulo sine poidere habentia poidus
Exemplis 2° mi potest illa Lydis n' r'z tenui tali, sed
Vetus magnitudinis e' tribuendy, 3° mi exemplis in illa Tur-
ne 6° dy armis Roman' tudebant oia. Cant' ha gina cu
Vacabant

Modus oia positio nis ipis e' mutatio cuius afflu
e' la durs, ut se du re panis afferre sententias. Ne po-
ni possunt strata intelligant, ut si dicamus, n' ut edg vno
P' r'ing edo, mi mutandi e' qto verba vniu nationis in-
fpa alterius strata sententia mutamus

Ad eand' Ant' h' h'z alant e'z idia qudy locu-
endi mus, qu' auctor ali qui figura quod aut tatione nomi naunt,
e' e' qto in ead' re, p'ona d'q'z d'icaz copulans, ut si
dicamus petro e' sapient' indolus, e' pudent' netus, q' e'z ma-
gi strata qu' sapientia, e' imprudentia indio, e' in docto. vno

De figuris sententiarum, e' de
interrogatione, subiectione,
e' repositione cap. octauum

De figuris sententiarum, quod e'z, e' in ead' in ead' in ead'

Quae in verba nullum, quo nullum, & grauius e' sententia, ver-
bi simpli' est, & licet hanc multum licet talis sit,

Ut cono numero vix concludi queat in eas tantum, quae immanit'
ab authoribz circumferuntur explicabimus quare d' e' interro-
gatio cuius caput e' in eo q'd in interrogata, ut aliqui affectus
ingendi, - in hanc etiam tunc copiam, ut e' illa licentia
de Catling, quae tunc tunc abute Catlinga patientia nra
Olla est Virgo l' i. o' vultus

Ver, qui tunc q'q' aut Venit abae
In q'q' n' incipit, aut dubius, P'ntar, & tra cundus mari' f'cto
bat Licentia amor

Vultus e' interrogatio nra, potest eni' fieri in tem-
poris id, q' ne parit potest, & ut in admiratione moueant au di-
centis animi, & ut acit' a l'q' impet, & ut tunc di cen tis
affectu du bitatione colat q'q' dicendi nra li' b'ns apl'icant
exempla si ciuitati magis quae cuius d' tati n' vultus, & tunc
ex hui' que dixi mus posse ad colat existimant

Post data interrogatio nra de fin' tunc ait ma-
gis que d' de' difficultas dicentis ex illa colat interrogatio nra pa-
m' ab' Aligoria de fin' immo ad illz iudiciu debere, & tunc
p'nt' Aligoria e' quae aliud sensu, & aliud Verbo ostendit,
Interrogatio p'nt' ut ex de' sione nra p'nt' interroga-
tio nra p'nt' tam quae al' p'nt' debet iudiciu Aligoria assump-
tione nra p'nt' p'nt' nra q'q' nra p'nt' nra

Affectus igitur non est interrogandi, sed interrogandi causa fit, sed
hoc est aliud Verbum et aliud sensu ostenditur, per quod inveniuntur
interrogatio et Allegoria immo ad illud veluti species ad genus, seu veluti
in aliud ad id debet reduci.

Ad hunc dubitationem Respondendo aliud Verbum, et aliud
sensu sicut Allegoria ostenditur, non Allegoria nauta, et per fluctus
per bello, gory et pace nationis ut huiusmodi aliud Verbum, et aliud sen-
su ostendit interrogatio. Ut si non interrogandi, seu interrogandi gra-
tia fit, non aliud Verbum neque aliud sensu ostendit immo in ipso di-
cendi, et dubitandi in sensu, et affectu includit, et satis manifesta
est.

Post interrogationem sequitur explicanda res per se in qua ali-
ud interrogandi, et aliud, immo non est nisi interrogandi, et interrogandi
aliud causa in per se in qua occurrimus, ut si subiectus dicitur aliquid
interrogatus, am Populus est innocens, et iudex, am omnes
partibus sui pendendum tradidit de iure omni iudex.

Aliud est interrogandi minus, qui subiectus dicitur, et
est quod orator scilicet, et alium interrogando, neque asensu neque
ab alio ut per se ut putat, et statim ut per se in qua occurrit, et per se
fitur. Cuiusmodi de ad domum tibi de erat. Sat habbas pecunia, et
operabas, et operabas. Multa per se in qua occurrit, et per se
est subiectus de qua in primo libro tractatum est. et per se
ant ibi, qui hic non explicat.

Capitulum non in quo interrogatio debet esse interrogatio,
et interrogatio debet esse interrogatio.

Ubi mundi non erat, huiusmodi erant, et quod videretur, omnia mor-
falia, et ita vita fuit, ubi cum mor tem.

Ubi omnia intro ducuntur ad se, necesse est, poeta in morte, et ita occurrunt
se pro melioribus, a se maius.

Si hinc potest ostendi, quod de difficultate aliquid dicitur,
centum nulli de deo cum men. Et de ferre, et in de munitione, et dubi-
tatione, et prosequi in merito, multum plura est, non in fine
purum, quando hinc, non dubitatio, prout plura ratio, et si ne
multum, sunt de deo munitione, in aliqua, et precedenti in terro-
gatione, et de deo munitione, et dubitatione, et de deo munitione, et de deo munitione.

Huiusmodi difficultati occurrunt. Rem negando, quod in-
mundo multum plura est, non in fine deo munitione, et de deo munitione,
non, non, et in fine deo munitione, seu interrogandi, et de deo munitione,
ferunt in fine deo munitione, apud iudicem, et de deo munitione, et de deo munitione,
dubitatio, apud deo munitione, et de deo munitione, et de deo munitione,
et de deo munitione, et de deo munitione, et de deo munitione, et de deo munitione.

Cap. decimus, in quo hypothesi posita, et
proposita, et proposita expli-
cantur.

Hypothesis huiusmodi, et de deo munitione, et de deo munitione, et de deo munitione,
et de deo munitione, et de deo munitione, et de deo munitione, et de deo munitione,
et de deo munitione, et de deo munitione, et de deo munitione, et de deo munitione.

Sic fatus malis ingens viribus hostis
In laeu, inque fuit curbae & pagibz Almy
Storae, sed illa tunc mensi videret & casso
In mace abqz gemitu & dederet cabenez

Vbi no tandy e', q' ma' h'po'ti poss' extendi' ad oia, que des crib't
 p'u' v't' de ciuitate, domus, homines, equi, & similia, & p'u' h'c
 de culmine, q' si mu' h'o' des crib'ndi' ad homines acco'd'us, more,
 Laetus extendat' n' i' p'p'ti poss', i' nunc l'eo ge'a es' de cenda,
 & q' h'c imp'ge' nas maki de finita mares p' i' m'lti' n' i'udico cele-
 ste quoq' de p'p'te, reus des criptionu' ex'empli, q' n' 4. enidos a-
 p'd' V'p' d'ey inuenit', & in quo p'etany q'u' n' ap' moriens' di-
 domi' mu'tat' a'p'et'us, atq; des crib't' acco'd'us

In cubilijs Porro, dixit, nobilissima Verba
Dulcis exabit, dy Fata, Deu q d'mband
Accipite Nam e and m'z, me q h'it ex'it b're curi
Vixit, Ex quo d'iderat curi, fortuna pegit
Et nunc magna mei sub terras iacet imago
Vixit gl'clang Statu' mea magna iudit
Vita Vix p'gnas in m'ito a f'ate uacat
Felix hui n'um'q, felix si letas tantu
Nunq, Darda n'iz letig'um non carim

O. Les uns de saints hommes, all'ons se sentir de bon hommes.
 Les uns de bons parties, de clamantes in oratione incho du cant.
 Les uns de bons d'indignation, d'indignation en, d'indignation
 Les uns de bons d'indignation, d'indignation en, d'indignation

Altri due s'ò lo peia vocabil' recitant, que de hi figu-
re imp'ò nas mals, p' notau' mus, & exemple, que illi pos-
sui mus vi deant, hi enj' me loquendi n' m' nus ad figura
sententiarum, quam ad p' nas mata reducant abau' ho'ibz

De Apostrophe en phaci'sus-
tentatione & p'teritio-
ne cap, vndecim

Apostrophe e' quidam auctio, seu diuersio in are, que tractat
que ab hi' agut' quia habet, & sp'it' illi' in p'entio'is
causa, ut fecit Cicero p' M' l'one, ut vos appello spiritus
mei viri, qui multu' p'p' sanguinis epist'as

Emphatic' v' figura e' in qua plus qu' dicit' int' ligunt
audient, ut ex illo Virg' lly de m' ly loqu' & long' n' loquuntur
P'equi' h'olant' colligit' Alti' t'udo

Hic figura aliquibz m'ia e' omnino si m'li' sp'io-
re imp'ordibz, p' in m'io n'q' in illa n' ex'it' uic'as, p' ita p'p'it'
ut ex hi', que d'ant' intelligat' talis e' m'us loquendi. P'at' m'as
dilecti' n'p'otus p' que d'imus exang'ia ap'it' a' long'

Figura sustentatio e' m'us q'li' d'q' spiritus sui p'endit' au' d'it'
t'uy animas ut post'ory in p'entio'is p'm'us ali' p' q'notat' v'it' illa
u'it' a' ita n'xta ep' p'm' m'ale qu' n' qua p'ci' m' p'mo

Q' d'ic'at' s'ine m'io, s'ebat' p'mo
Inu'it' no' eam, qua n'io n'e

De optatione ex pccatione, ex
exoratione, ex consecratione cap.
duodecimum

[illegible]

Ad delatandū dñg, qd bellū tractat addidit agimus qd de virtute
re bellū nunc nō de malis dñg tractauimus

Sententia o'ratio quodq, quae ab ex p'uentia qd nō
hominis quā aliquid virtutis sui nō est nō ut si ab o'ra
te laborū qd conca dixerimus labore deficiente Torpedō in o'ra
Virtutis sententia deficiat

Aliq' si figurā, quā, qd alio quā supra uenimus omni
dixerimus, qd nō ab illi discrepans, et dō ueritatis caritate tractata nō
peccat. Qd, in temeritate, quā qd dō breuē appositio declinatio, qd
q' Apot'ho p'he, quā qd transi'tione dixerit, et admiratio, quā qd sur
paz animi ex aliqua d'ceptu d'centes qd qd ep'it'cho nemate
quā qd exclamatio sup'leu' et d'et multū potest. Solū hīc addidit
ad l'uationē, cuius s'fficiū e' p' aliquid rei atulatio aliq' ab aut'ho
uolū. D'endere, seu p'p'ulatio ut f'ed' d'g' De tota lo' Tully
d'icunt p' d'ext'ez se uolū o' et alio p' d'et im mortales

Hic tunc in figurā aliq' ad orationē enumerant
p' m' merito qd hīc magis hīc ep'it'cho p' hīc, seu p' orationē, quā al
terius figurā m'it' et s'fficiū, qd d'ictū, et q' nōa tenuitate be
at' d'el'uat' ad alia, quā de sunt, et d'ictū necessaria, saltem
breuē uolū cont' hīc seruū

De collectione cap. de cūm
quar tu m

Ad delatandū dñg, qd bellū tractat addidit agimus qd de virtute
re bellū nunc nō de malis dñg tractauimus

Magistro Vult, et ex pectentur remittit, idem aduato, q' op-
tima ratio nō est ratio tunc iuxta Orat' nō sententia erit
et habebit q'do

Simpliciter que que loci teneant sententia & contz
Hec e' q'do p'dicta h'et figuram lūmina nō s' in alio loco
neque q' p'io, neq' p'iora eius q' p'iora in natione p'iora, re-
m, q' p'iora magis ad natione n'atū, quā ad eius q' est ratio p'iora
tunc duo in breui ad no tonda, q' boni, curuati, et t'lo rata erit ratio
Caudientibz valde p'iora, impūmū enī nō, quo l'ent, q' qua s' d'it q' B
fluat, atq' p'iora n'atū, et suauis ratio tunc q' d'it t'lo boni da-
bit, cy ratio ita in natione caute p'iora, ut ad hū ag' q' p'iora
q' d'it de ori cas ratio, q' fiet it in simplici veris d'it p'iora atten-
dat ne p'iora n'atū debiliū, et in p'iora alia aduato, n'atū
Sancit' addat fur et Verbo p'iora ad dat Verby t'lo, q'
n'atū ita aduato n'atū, quā ita p'iora erit

2^a pars h'et colatio n'atū e' d'unctura, quā tunc suauis d'ū-
nina, et elegans erit, q'do q' n'atū oratio n'atū oratio alt' in d'it, et
ita t'lo n'atū notabilia p'iora n'atū, ut d'it n'atū in natione a p'iora
n'atū n'atū, ita n'atū alia d'it n'atū P'iora, et alia in eadem
impūmū, ut si p'iora h'et d'it n'atū, q' d'it n'atū e' alia n'atū
seguat, ut amat Rex, et post hanc d'it n'atū X. alia n'atū
n'atū sequat, ut si h'et Rex Imper. N'atū ita n'atū e' n'atū, q'
curuati d'it n'atū, n'atū n'atū lig' eius q' p'iora, quā n'atū
ne d'it n'atū d'it n'atū ita ut n'atū n'atū n'atū n'atū
alio n'atū, et sequenti n'atū, ut si h'et n'atū n'atū n'atū n'atū
et t'lo n'atū d'it n'atū n'atū n'atū n'atū n'atū n'atū

